பழமொழித்தீபிகை.

வே. ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை.

விலை நபா 1.

ஓம்.

பழமொழித்தீபிகை.

இதில்

ஆய்ந்தெடுத்த பழமொழிகளும்

அவற்றிற்கு

விளக்கவுரையும்

அடங்கியுள்ளன.

இது

பருத்தித்துறை

வே. ஆ. சிதம்பரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

யாழ்ப்பாணம் நாவலர் அச்சுக்கூடம்.

1916.

அநாதைகள்,

தாழ்வகுப்பார், வலியோரால்

நைதலுறுவோர் முதலிய ஏழைமாக்களின்

மீதிரங்கி, அன்னோரை உத்தாரணஞ்செய்யுமாறு

உள்ளன்புடன் உழைத்து, தமது உடல் உயிர் பொருள் மனை

மானமாதியவற்றைத் துறந்தோர் துறப்போராகிய

பரோபகாரிகள் பாதாரவிந்தங்களில்

இந்நூலைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஆக்கியோன்.

சிவமயம்.

முகவுரை.

மூதறிவாளரின் யுத்தி அநுபவங்களினின்று திரண்டெழுந்து வழங்கிவரும் பழமொழிகள், கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் ஒருங்கே இலகுவாய் உள்ளத்திற் பதியும்வண்ணம் உண்மைகளை அறிவுறுத்துவதில் மற்றெவ்வகைப் பாவினங்களினுஞ் சிறந்து விளங்குகின்றன. இதுபற்றியேபோலும் சில அறிஞர் அப்பழமொழிகளைத் திரட்டியும் விளக்கியும் நூல்கள் இயற்றிப் பிரகடனமாக்கியுமுள்ளார். அந்நூல்களிற் சிலவற்றை நான் வாசிக்கநேர்ந்துழி, அவற்றின்கணுள்ள சில பழமொழிகள் என்னுள்ளத்தில் அநேக அரிய உண்மைகளைக் கிளரச்செய்தன. ஆகவே, அப்பழமொழிகளுக்கு விளக்கவுரை இயற்றி "பழமொழித்தீபிகை" எனப்பெயரிய ஒருநூல் பிரகடனஞ்செய்தல் லோகோபகாரமாகுமென்று ஓர் எண்ணம் என்மனத்தின்கண் எழுந்தது. அப்போது "மூட! உன்னைக்காட்டிலும் மிகச் சிறந்த அறிஞர் தமிழ்நாட்டின்கண்ணே அநேகரிருக்கவும், நீ இம்முயற்சியிற் பிரவேசித்தல் நகைப்பிற்கிடமாகுமே!" என மற்றோரெண்ணம் எழுந்தது. இவ்வாறாகத் தடைவிடைகளாய்ப் பல எண்ணங்களெழுந்து ஒன்றோடொன்று போராடின. ஈற்றில், "எல்லாம் அறிந்தவரும் ஏதுமறியாதவருமில்லையெனும் இவ்வுலக"த்தில் நீயும் உன்னால் "இயல்வதுகரவேல்"; ஒவ்வொருவரும் சமட்டி சேவைக்காகத் தம்மாலியன்றதைச் செய்யாதொழிதல் துரோகமாகும்" என உண்ணின்றோரெண்ணந்தோன்றிற்று. ஆகவே, ஸ்ரீராமபிரான் இராவணன்மீது தொடுத்த தருமயுத்தத்திற்காகச் சேனைகள் செல்லும்வண்ணம் அணைகட்டப்பட்டபோது, அதனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அற்ப பிராணியாகிய ஓர் அணிலும், தானும் அத்தருமகைங்கரியத்திற்குத் தன்னாலியன்றதைச் செய்யக்கருதிக்குதூகலத்துடன் முற்பட்டமைபோல, நானும் இம்முயற்சியிற் புகுந்தேன். யான் இம்முயற்சியிற் புகுந்தமைக்கு இதுவே காரணமன்றி, அதிகந்தெரிந்தோரின்மையன்று, நுண்ணறிவுடையேனெனும் அகம்பாவமன்று, புகழ் அவாவுமன்று. இஃதிங்ஙனமிருக்க:

தமிழகத்தில் வழங்குகின்ற பழமொழிகளிற் பெரும்பாலன, திருவள்ளுவர் குறள் ஔவைமொழிகள் முதலியனபோலத் தம்பொருள்வளத்தில், பொருள்கொள்வோரது அறிவளவிற்கேற்பப் பொருளளவும் விரிந்து தருந்தன்மையுடையன. எனவே, ஒருவரது அறிவில் சிற்சத்தியினொளி எவ்வளவிற் பிரகாசமுற்றிருக்கின்றதோ அவ்வளவில் விசிட்டமும் நுண்மையுமுடையவுமான விளக்கவுரைகள் அமைத்தற்கு, அப்பழமொழிகள் இடந்தருவனவேயாம். இந்நூலுக்கு விஷயபீடிகைகளாக ஆய்ந்தெடுத்த பழமொழிகளுக்கு, நான் எனது சிற்றறிவிலெட்டியவாறே பொருள்கொண்டேன். அறிஞர் இதனினும் நுண்மையும் விரிவுமுடைய பொருள் கொள்வார்கள். இதுகிடக்க.

இந்நூலில் உபகதை சம்பந்தமாய் வழங்கிவரும் பழமொழிகளுஞ் சில உள்ளன. அவைகளின் சரித்திரச் சாராம்சங்களை எனது ஞாபகத்திலுள்ளவாறே யெழுதியுள்ளேன். ஆதலால், அச்சரிததிரங்கள், மூலநூல்களின்படி அல்லது கர்ணபாரம்பரியப்படி, தமது தாற்பரியத்தில் முரணுறாவாயினும், வாக்கியநடையில் சிறிது முரணுறவுங்கூடும். அதனை ஓர் குற்றமாக அறிஞர் எள்ளாரென்றே நம்புகின்றேன்.

இந்நூலின் வசனநடையும் பாங்கும் சிலருக்கு நூதனமாய்த் தோன்றல்கூடும். அவைகளை அவ்வாறு நவீனமாயமைக்க வேண்டுமென்று நானாகவே கருதி யமைத்தேனல்லேன். எனது சிந்தனையிலெழுந்த விஷயங்களை, அவற்றினர்த்தம் ஒருசிறிதும் பிறழாது உள்ளவாறே வெளியிடல் வேண்டுமென்னும் நோக்கமே என்மனத்தில் மேலிட்டுநின்றமையாலும், எனது தமிழ்ப் புலமைக்குறைவினாலுமே, இந்நூல் அவ்விதம் நவீனப்பாங்கிலமைந்திருக்கலாம். அதனைத் தமிழ்ப்புலவர்கள் பொறுப்பாராக.

"குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்."

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு." திருவள்ளுவர்.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பருத்தித்துறை; புலோலி

ஸ்ரீமத். வ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்.

சொல்லியது.

(நேரிசை ஆசிரியப்பா.)

சீர்சால் நித்தியப் பொருளறி தெளிவும்
பார்சா லநித்தியப் பண்பறி விவேகமு
முன்றவச் சார்பான் முதியோர் சார்பால்
ஒன்றற வுணருணர் வுதிக்குமே யாயினும்
யாந்தவம் புரிந்தோம் யாம்புரிந் திலமெனப்
போந்த சென்மத்தியல் புலப்படா வன்றியுந்
தாமே யுலகியல் தலைப்பட் டறிதற்
காமே பற்பல வாண்டுக ளவற்றுளும்
எய்திடு மவைசில வெய்தா தனபல
நொய்தினிற் பலவறி நுட்பமின் றாகுமே
ஆதலி னுலகிய லருகா தறிதற்
கோதிடத் தகும்வழி யொன்றுள தேதுவெனில்
கற்றமி ழறிஞர் நாடுக டோறுங்
குற்றமி லாதே கொளத்தகும் விடய
வித்தா ரங்களை மிகச்சுருங் கியமொழி
யுத்தா தரவி னுபயோ கித்து

வழங்கிய பழமொழி வழுவிலா வுத்திபோன்
விளங்கிய வொட்டணி போல்விதம் விதமா
வேறும் வகையா மிகவுண் டறிந்தாற்
பேறும் பலவாப் பெருகிய விவேகமுண்
டதே யன்றியு மெவரொடும் பேசும்
போதே சுருக்கியும் புகலுதற் குதவும்
கச்சி யப்பருங் கம்பரு முதலாம்
உச்சியிற் கொளத்தகு முரவோர் பலருந்
தங்காப் பியங்களிற் சமயோ சிதமாய்
மங்கா தெடுத்து வழங்கினர் பழமொழி
ஆதலி னவைக ளறியத் தகுமென்
றோதலி னன்மை யுளதெனக் கருதிச்
சிறுவருங் கற்றுத் தெரிந்திடும் பொருட்டு
மறுவறு நூல்களில் வழங்கின திரட்டியுஞ்
சஞ்சரித் திடுதே யங்களிற் றக்கவர்
செஞ்சொற் பழமொழி சீர்பெறச் சேர்த்தும்
அவற்றின் பொருளு மமைத்துதா கரணமும்
கவற்சியின் றுணர்வகை காட்டு திட்டாந்தமும்
பரமார்த் திகமும் பலவா மிளைகித்
திரமார் பாங்கு பொருங்கே தீட்டியும்
விடயா காரம் விளங்கிட விரித்துக்
கிடையா திதுவெனக் கேட்போர் வியந்திடத்
திருத்தகு பழமொழித் தீபிகை யியற்றிய
கருத்த னியாரெனிற் கழறுது மிலங்கை
வடபா கத்து மருங்கியாழ்ப் பாண
வடபா கத்து மனோ ததிக் கருகாம்
பருத்தித் துறையிற் பச்சிமத் துற்ற
வருத்தமி லல்வாய் வடக்கினில் வாசன்
வீறுடைச் சுகிர்தமும் வியன்செல் வமுமுறும்
ஆறு முகவேட் கருமைப் புதல்வன்
கல்விசெல் வங்களாற் கற்றோர் சார்பாற்
சொல்வித ரணங்களாற் சுருங்கா வியல்பினன்

வாய்மை யொழுக்கம் வழுவிலா நீதி
தூய்மை யாதியவுந் துங்கமு முள்ளோன்
நிதஞ் சிவசிந்தனை நிகழ்த்துஞ்
சிதம்பரப் பிள்ளைச் சிரோண ருமனே.

ஸ்ரீமத். ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள்

கொடுத்த அபிப்பிராயம்.

பழமொழியாவது ஆன்றோர் அநுபவத்திற்கண்டு வெளியிட்ட வுண்மை வாக்கியங்களாம். அவை உலகத்தாருக்கு அறிவுவிளக்காயிருத்தலால் பழமொழி தீபிகை யென்னும் பெயர் இந்நூலுக்கு ஏற்புடையதேயாம். பழமொழிகளோ கணக்கிறந்தன. அவற்றுள் ஒவ்வொருவர்க்கு ஒரு சிலவே தெரிந்தனவாம். உண்மைப்பொருள் தெரியாது வழங்கப்படுவனவும்பல. பாடம் பிறழ்ந்து வழங்குவனவும் பல. ஆதலால் பழமொழிகளுள் முக்கியமானவற்றையொருங்குதொகுத்துச் சுத்தபாடஞ் செய்து விரிவுரையும் மேற்கோளும் திருஷ்டாந்தமுமெழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியதற்குத் தமிழ்மக்கள் யாவரும் இந்நூலாசிரியருக்குப் பெரிதுங் கடப்பாடுடையராவ ரென்பது எனது கருத்து. இந்நூலாசிரியர் ஆங்கிலமுந் தமிழும் வல்லவர். நற்குடிப்பிறப்பும் நல்லொழுக்கமும் ஈசுவரபக்தியும் வாய்ந்த பெருந்தகை. லோகோபகாரமாக இன்னும் பலநூல்கள் இயற்றியும் இயற்றுவித்தும் வெளியிடுங் கருத்துடையவர்.

யாழ்ப்பாணம்
நாவலர்கோட்டம்.
1—9—1916.

இங்ஙனம்,
ஆ. மு.

ஓம்.

பழமொழித்தீபிகை.

ஆய்ந்தெடுத்த பழமொழிகளும் அவற்றிற்கு விளக்கவுரையும்.

1. அக்கரை மாட்டுக்கு இக்கரை பச்சை.

ஒரு துறையில் நின்று மேயும் பசுவுக்கு, தூரத்திலுள்ள துறைகள் செழிப்பான புல்லடர்த்தியுள்ள இடங்களாகத் தோன்றும்.

அதுபோல, சிலர், தாம் உற்றிருக்கும் நிலை உசிதமாயிருப்பினும் அதனை உபேட்சித்துப் புதிய புதிய நிலைகளையே ஆவலுடன் விரும்புவர். சிலர், தமதுதொழில் தமது தகைமைக்குப் பொருந்தியதாயிருப்பினும், அதனைவிட்டுப் புதியதோர் தொழிலையே நாடுவர்.

திருஷ்டாந்தமாக: கிருஷித்தொழிலாளன் சிலபோது தனதுதொழிலின் கஷ்டங்களை நினைந்து அத்தொழிலை வெறுத்து ஓர் பிரபுவின்கீழ் வேலைக்காரனாக அமருதலே தனக்குச் சௌகரியமாகுமென்று கருதுகின்றான். அவ்விதம் பிரபுவின்கீழ் வேலைக்காரனாக இருப்பவனோ, தனது அடிமைத்தனத்தையும், எஜமானன் முதலியோரின் கோபத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கும், தானடங்கவேண்டியிருத்தலையும், சிலபோது நினைந்து வெறுப்புற்று, சுயாதீனத்தொழிலாகிய கிருஷித்தொழிலே சிறந்தது என்று கருதுகின்றான்.

வர்த்தகனாயிருப்பவன், தனது தொழிலினும், இராசாங்க உத்தியோகமே சிறந்ததென்று கருதுகின்றான். அவ்விதம் இ

ராசாங்க உத்தியோகத்திலிருப்பவனோ, தான் மேலுத்தியோகத்தரின் தயவைப் பெறுதற்காக அஞ்சி அடங்கவேண்டியிருத்தலையும், அத்தொழிலிலுள்ள மற்றைய அசௌகரியங்களையும் நினைந்து, தனது உத்தியோகத்திலும வர்த்தகத்தொழிலே சுயாதீனமும் அதிகநயமுமுடையதென்று கருதுகின்றான்.

இங்ஙனமே பெரும்பாலர், தாம் உற்றிருக்கும் நிலையை விட்டுப் புதிய புதிய நிலைகளையே அடைதற்கு ஆவலுடன் ஆசிக்கின்றனர். இவ்வாறு ஒன்றைவிட்டொன்று பற்றியுழலுதல் மனத்திற்குச் சாந்தியை உண்டாக்காது. ஆதலால், ஒருவன், தனக்கு இயற்கையிலுள்ள ஜன்னியகுணத்திற்கும் செயற்கையாலுண்டான வினைச்சாதுரியத்திற்கும் பொருந்தியதொழிலையும் நிலையையுமே விரும்பித்தேடி, அந்நிலையிலிருந்து அபிவிருத்தியுற முயலுதலே விவேகமாகும்.

2. அடம்பங் கோடியுந் திரண்டால் மிடுக்கு.

அடம்பங்கொடி மிக நொய்மையான ஒரு கொடிப்பூண்டு. அக்கொடியை ஒருவன் மிக இலகுவாய் அறுக்கலாம். ஆனால் அக்கொடிகளில் பலவற்றைச் சேர்த்து ஒருமிக்க அறுப்பது அரிது.

அதுபோல, மனிதரிலும் ஒற்றுமையுடையோரைப் பிறர் ஜெயித்தல் அரிது. ஒருதேசத்தினர் தம்முள் ஒற்றுமையின்றிப் பலவேறுபட்ட சாதினராய்ப் பிரிவுற்றிருப்பாராயின், அவர்களைச் சொற்பதொகையினராகிய ஒருசிறிய தேசத்தினர்கூட மிக எளிதாய்ச் செயித்தல் கூடும். ஒருதேசம், கிருஷிகம் கைத்தொழில் வியாபாரம் அரசியல் முதலிய விஷயங்களில் க்ஷீணதிையடைதற்கு முக்கியகாரணம் ஒற்றுமையின்மையேயாம்.

எத்துறைகளிலும் ஒற்றுமையுடன் உழைப்போரே காரியசித்திபெறுவர். ஒருவன் தனித்து ஒரு தொழிலைச் செய்தலினும், பலருடன் கூடிச் செய்தல் அதிகநன்மையை விளைக்கும். இக்காலத்தில் கிருஷிகத் தொழிலிலாயினும் கைத்தொழிலிலாயினும் வியாபாரத்தொழிலிலாயினும், ஒருசங்க (Company) மாகப் பலர் சேர்ந்து முயற்சி செய்யின், தம் வாழ்க்கையில்

அதிக சாவகாசமும் ஊதியமும் சௌகரியமும் அடைவர். இவைகளெல்லாவற்றிற்கும் ஒற்றுமையே மூலகாரணமாகும்.

3. அடுத்தவீட்டுக்கூரை வேவுங்கால் தன் கூரைக்குமோசம்.

ஒருவீடு தீப்பற்றியெரியும்போது, அதனையடுத்துள்ள வீடுகளிலும் அத்தீ பற்றக்கூடும். எனவே, தன்வீட்டைப் பாது காக்கவிரும்பியவன், அயல்வீட்டையுந் தீப்பற்றியெரியாதபடி பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

அதுபோல, பிரதிதேசத்தினரும் தமது தேசப்பொதுவிற் குண்டாகுந் தீங்குகளை, தமக்குமுற்ற தீங்கெனக்கருதி, அத் தீங்குகளை நிவிர்த்திக்க முயலல் வேண்டும். அவ்வாறின்றியொழுகுந் தேசத்தினர் நிச்சயமாக அதோகதி அடைவர்.

தேசப்பொதுவிற்கு விளையுந் தீங்குகள், சிலரையே பற்றும் ஏனையோரைப் பற்ற என்ற நியதியில்லை. அவை யாவரையும் பற்றக்கூடும்.

திருஷ்டாந்தமாக: ஒருதேசத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் புடைவைகளுக்கு, அத்தேசத்தினர் ஒருபெருந்தொகை வரியிறுத்தல் வேண்டுமென்று ஓர் சட்டத்தை ஏற்படுத்தக் கருதியவர்களாய், ஒரு அரசினர் அத்தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரது சம்மதத்தையுந் தேடினர்களென்று பாவனைபண்ணிக்கொள்வோம். அத்தேசத்தில் யாவரேனும் அச்சட்டத்தை நிறைவேற்றும்படி, அதிகாரிகளின் முகத்தாட்சணியத்திற்காக அல்லது வேறுகாரணமாக உடன்படுவாராயின், அவர்களும் அச்சட்டத்தினாலேற்படும் நட்டங்களைப் பொறுக்கவேவேண்டி நேரிடும். இதுபோன்ற பிற திருஷ்டாந்தங்களையும் ஊகித்தறிக. இவற்றால், ஒருவன் தேசச்சமஷ்டி விஷயங்களுக்கு விளைக்குந் தீங்கை, தானும் தப்பாமல் அநுபவிக்கவே நேரிடுமென்பது புலப்படும். ஆதலால், தேசப்பொதுவிற்கேயாயினும், அல்லது அயலாருக்கேயாயினும் யாதேனுந் தீங்குண்டாகுமாயின், அத் தீங்கை நிவிர்த்திக்க ஒவ்வொருவருந் தம்தம்மாலியன்ற உதவி புரிதல் கடமையாம். அதுவே பரோபகாரமுமாம்.

4. அப்பனருமை அப்பன் மாண்டால் தெரியும் உப்பினருமை உப்பில்லாவிட்டால் தெரியும்.

தந்தையானவன் தன் மக்களை, ஊண் உடை முதலியவற்றால் குறைந்து வருந்தாவாறு பாதுகாக்கின்றான். மக்கள் தாமாகவே தமது வியவகாரங்களை நிருவகிக்குந் திறமையெய்தும் வரையில், தந்தையே குடும்பபரிபாலனத்திற்காக வேண்டிய வழிவகைகளைத் தேடுதலிலும், குடும்பப் பொதுவிற்கு நேருங் கஷ்ட நஷ்டங்களை நிவிர்த்தித்தலிலும், பொறுப்பை வகிக்கின்றான். எனவே, மக்கள் தந்தையின் ஆதரவின்கீழிருக்கும்வரையில், கஷ்ட நஷ்டங்களின்றிச் சௌகரியமாய்த் தங்கள் காலத்தைப் போக்குகின்றார்கள். ஆதலால் துன்பமே மலிந்துள்ள இவ்வுலகவாழ்க்கையில் நேருங் கஷ்டநஷ்டங்களையும் துயரங்களையும், தந்தையின் காலத்தில் மக்கள் பெரும்பாலும் உறைப்பாயுணரச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்காது.

தந்தை இறந்தபின்னெனிலோ, மக்கள் தமது ஜீவியத்தைத் தாமே நடாத்தவேண்டிய பொறுப்பும், குடும்பப்பொதுவிற்குத் தற்செயலாய் நேருங் கஷ்ட நஷ்டங்களை நிவிர்த்திக்கும் பொறுப்பும் ஒருங்கே தம்மீதே சாரப்பெறுகின்றனர். அச்சந்தர்ப்பத்திலேதான், அவர்கள் தமது தந்தையின் அருமையை அநுபவமாயுணருகிறார்கள்.

இது பொதுவிதியான பழமொழிகளில் ஒன்றாகும். எனெனில், சில குடும்பங்களில் அரிதாய், தந்தையினும் மக்களே குடும்பவியவகாரங்களைத் திறமையாயும் அதிகமாயும் நிருவகித்தலுமுண்டாதலினென்க.

இனி, உப்பின் அருமையும் உப்பில்லாவிட்டாற்றான் தெரியும். உப்பு சர்வசாதாரணமாய்க் கிடைக்கக்கூடிய ஓர் வஸ்து. நாம், அருந்தும் உணவுகளில் பெரும்பான்மையானவைகட்கு உப்பே நல்லுருசியைத் தருகின்றது. அவ்வித உணவுகளை நாம் உப்பில்லாமல் புசிக்கும்போதுதான் உப்பின் அருமையை நன்கு அறிய நேரிடும்.

5 அம்மணதேசத்தில் கோவணங்கட்டியவன் பைத்தியகாரன்.

ஜனங்கள் நிருவாணமாய்த் திரிகின்ற தேசத்தில், கோவணங்கட்டியவன் பைத்தியகாரனென்று நூதனமாய்க் கருதப்படுவான் என்பது இதன் வாக்கியார்த்தம்.

இப்பழமொழி ஒவ்வொருதேசத்தினரின் மனோருசிகளும் நடையுடை பாவனைகளும் ஆசாரங்களும் பலவேறுபட்டேயிருக்குமென்னும் உண்மையை உணர்த்துதற்காகவே யெழுந்தது.

எவ்வாறெனில், இவ்வுலகத்தில் ஒரு ஜாதியார்க்கு நாகரிகமாயும் இலட்சணமாயுந் தோன்றுவது, மற்றொரு ஜாதியார்க்கு அநாகரிகமாயும் அவலட்சணமாயுந் தோன்றுகின்றது சகஜம். இதனால், மனிதர் தம் அகத்தே வளர்க்கும் மனோரதங்களுக்கும் மனோபாவங்களுக்கும் ஏற்றவிதமாகவே அன்னோரது அபிலாசைகளும் மனப்பாங்குகளும் ஒழுக்கங்களும் அமையுமென்பது புலப்படுகின்றது.

திருஷ்டாந்தமாக: சிலதேசத்தினர், பெண்கள் பட்சிகளின் இறகுகளைக் குடில்போன்ற தொப்பிகளிற் சொருகித் தலையில் அணிந்துகொள்ளலும், கூந்தல்களை விரிகோலமாய்ப் பரக்கவிட்டுக் குடுமி முடிதலும், அழகு என மதிக்கின்றனர். வேறு சிலதேசத்தினர், உடம்பின் கண்ணே எங்கெங்கெல்லாந் துவாரமிடல்கூடுமோ அங்கங்கெல்லாந் துவாரமிட்டுப் பலவிதரூபமான நகைகளைத் தொங்கவிடுதலே அழகு என மதிக்கின்றனர். இனி, சிலர் மாரிகாலத்து மண்டுகங்கள் பற்பலவிதமாய்க் கத்துவதுபோன்ற சங்கீதவாத்தியங்களைத் திறமென்கின்றனர். வேறுசிலர் அவற்றை உவர்க்கின்றனர்.

சிலர் தமது அங்கங்களும் உடைகளும் தினப்படி சுத்திசெய்யப்படாதனவாயிருப்பினும், அவற்றை வெளிப்பார்வைக்கு அழகாகக் காட்டிக்கொண்டால், அதுவே சுத்தமாகுமென்று கருதுகின்றனர். வேறுசிலர் வெளிப்பார்வைக்கு அழகாயிராவிடினும், அவைகளைத் தினப்படி நீரினாற் கழுவிச் சுத்திசெய்தால்தான், சுத்தமாகுமென்கின்றனர்.

சிலர், வாசஸ்தலங்கள் பொதுஸ்தலங்களாதியவற்றில்,சேறு அழுக்குப் பதனழிந்த வஸ்துக்கள் முதலியன மிகுந்துபுழுக்களும் ஈக்களுமுண்டாகியிருக்கும் இடங்களை அத்துணை அசுத்தமெனக் கருதுகின்றிலர். அல்லது, நாய் பூனை காகமாதியன புகுந்தாலும் அதிக குற்றம்பாராட்டுகின்றிலர். ஆனல், எத்துணைப் பரிசுத்தரேயாயினும், மனிதசாதியாரிற் சிலர் அவ்விடங்களிற் சென்றுவிடிலோ பாரதூரமான அசுத்தமுங் குற்றமும் ஏற்பட்டுவிட்டனவென்று பதைபதைப்பர்.

இவ்வாறே, ஒவ்வொருதேசத்தவரும், ஒவ்வொரு ஜாதியினரும், தத்தம் பழக்கவாசனைகளுக்கும் மனோபாவங்களுக்கும் ஏற்றபடியே, நடையுடை பாவனை ஆசாரம் ஆதியவற்றில் ஆர்வங்கொள்ளுகின்றனர்.

ஆகவே, உலகமெல்லாம் கற்பனையினுலேயாகிப் பேதமுற்றுவிளங்குகின்றதென்பதையும், இதனுல் ஒருவாறு அறியலாம்.

6. அரசனெவ்வழி அவ்வழிகுடிகள்.

அரசன் எவ்வழிபற்றி ஒழுகுகின்றனே அவ்வழிபற்றியே குடிகளும் ஒழுகுவார்கள் என்பது இதன் தாற்பரியம்.

இவ்வுலகத்தில், வலியிலாதனவெல்லாம் வலியனவற்றிற்கு அடங்கியே தீருகின்றன. ஆகவே, யாவரினும் மேலான வலியனுகிய அரசனுக்குக் குடிகள் அடங்கியே தீரவேண்டும்.

அரசன் கொடுங்கோலனுயிருப்பினுஞ்சரி, செங்கோலனுயிருப்பினுஞ்சரி அவன் தன் பிரஜைகள் எவ்வித சமயாசார மனோபாவங்களுடையராயிருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்றனே, அவ்விதமாகவே பிரஜைகளுங் காலாந்தரத்தில் ஆகிவிடுகின்றார்கள்.

ஆகவே, ஒருதேசத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளுக்கு அரசனது மனோபாவமும் மூலகாரணமாயிருக்கின்றதென்பதை இதனுல் அறியலாம்.

நீதிநெறிவிளக்கமுடையாசிரியரும்,

"இகழினிகழ்ந்தாங்கிறைமகனென்று
புகழினுமொக்கப்புகழ்ப—இகன்மன்னன்

சீர்வழிப்பட்டதேமன்பதைமற்றென்செய்யும்
நீர்வழிப்பட்டபுணை.

என்று கூறியது, இப்பழமொழியை வலியுறுத்துகின்றது.

7. அரசன்குமேியையும் பிடிக்கலாமென்று அம்பட்டவேலையைவிரும்புவதுபோல.

ஒருவன் அரசனது குடுமியையும் பிடிக்கலாமென்று அம்பட்டவேலையைத் தேடுவானாயின, அவனை உலகத்தினர் கௌரவமாய் மதியார். எனவே, இவ்விஷயத்தில் அரசனது குடுமியைப் பிடித்தல் பெருமைக்குரியதன்று.

அதுபோல, சிலர் போலிப்பெருமைகளை, உண்மையான பெருமைகளென மயங்கிக் கருதி, தமது சுவதந்திரம் பெருமை சீர்மை முதலியவைகளை யிழுந்து, பிறர்க்கு அடிமைகள்போலாகின்றனர். இன்னோரன்னர் இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாவர்.

8. அருமைமருமகன்தலைபோனாலும்போகட்டும் ஆதிகாலத்துஉரல்போகலாகாது.

அருமை மருமகனுடைய தலையைப் பேணினல் உரனுக்காயினும, உரலைப்பேணினல் தலைக்காயினும சேதம்விளையக்கூடிய ஆபத்தான ஒரு தருவாயில், பழையகாலத்து உரலையே அவசியம் பேணவேண்டுமென்று கருதுதல் அதிமூடத்தனமான தீங்காகும்.

அதுபோல, சிலர் யாதேனும் ஒருவிஷயம் பழைமைபற்றியதாய் மாத்திரமிருந்துவிடின், அதனை நல்லதோ தீயதோவென்று சீர்தூக்கிப் பார்த்தற்குத்தானும் உடன்படாமல் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவர். அவர்கள், நவீனவிஷயங்கள் எத்துணை நன்மை பயப்பனவாயினும் அவற்றை அங்கீகரியார். பழைமைபற்றியவைகளைப் பேணவேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தினால், அவர்கள் அவசியம் பேணவேண்டியவற்றைப் பேணமல் ஒழுகி அழிவுறுவர்.

ஒரு காரியசித்தியை அடைதற்கு நவீனசுலபசாதனங்கள் இருக்குமிடத்தும், பழைமைபற்றியனவைகளைக் கைவிடலாகாது

என்னும் பிடிவாதக் கொள்கையினால் அவற்றை அங்கீகரியாது ஒழுகுவோர், தமக்குத்தாமே இடர்தேடிக்கொள்பவராவர்.

திருஷ்டாந்தமாக: இக்காலத்தில், காசிக்குச்செல்ல விரும்பிய ஒருவன், றெயில் வண்டிகளையும் மோட்டர் இரதங்களையும் முன்னோர் வழங்கவில்லையே என்று கருதி, எருதுவண்டியிற் பயணஞ்செய்வானாயின், அவனை யாவரும் அதிமூடனெனவே மதிப்பர்.

யுத்தத்திற்குச் செல்வோன் ஒருவன், துப்பாக்கிகள் பீரங்கிகள் முதலிய நவீன ஆயுதங்களை ஆன்றோர் கையாளவில்லையே என்று கருதி, வில்லம்புடன் செல்வானாயின், அவன் மடையரெவரினுங் கடைத்தரமாவன். இவைபோன்ற திருஷ்டாந்தங்கள் இன்னம்பல உள.

இவ்வாறு ஜடவஸ்துக்களும் அவற்றின் உபயோகங்களும் காலகதிக்கியைய மாறுதலடையவேண்டியிருத்தல்போலவே, ஜனங்களின் ஆசாரமுதலியனவும் சீர்திருத்தமுறவேண்டியிருக்கும்.

காலத்திரயத்திலும் மாறுதலடையக்கூடாத தத்துவங்களும் ஆசாரங்களுஞ் சில உண்டு. அவைகளைத் தவிர்த்து ஏனையவைகளைப் பொதுவான தருமநெறிக்கு மாறின்றி, காலகதிக்கியையச் சீர்திருத்திக்கொண்டு போதலே அறிவாளிகள் செய்கையாம்.

ஒருசாரினர் பழையவழிகளினின்று மாறினும் மாறாவிடினும், உலகமும் காலமும் மாறிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. ஆதலால், காலதேசவர்த்தமான சுற்றுச்சார்புகளுக்கியையத் தம்மையும் தமது நிலைமைகளையும் அமைத்துக்கொள்ளாதோர், ஈசுவரசங்கற்பத்தின்படி இயலும் காலகதியாகிய சண்டமாருதத்தின்முன் எதிர்நிற்க ஆற்றலின்றியவர்களாய் அதோகதிப்பட்டு அலமர நேரிடும்.

இக்கருத்துப்பற்றியே திருவள்ளுவநாயனார்,

"ஒத்ததறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்,
செத்தாருள் வைக்கப்படும்.

எனவும்,

"எவ்வதுறைவதுலகம் உலகத்தோ
டவ்வதுறைவதறிவு."

எனவும்,

"பருவத்தோடொட்டஒழுகல்திருவினைத்
தீராமையார்க்குங்கயிறு."

எனவும்,

"உலகத்தோடொட்டஒழுகல்பலகற்றுங்
கல்லாரறிவிலாதார்."

எனவுங் கூறியருளினர்.

மற்றோரறிஞர்,

"தொன்றுதோன்றியயாவவைதாயன
இன்றுதோன்றியயாவவைதீயன
என்றியம்பும்இயல்புணராமகன்
அன்றிமூதறிவாளரறைவரோ."

என்று கூறினர்.

9. அரைப்பணங்கொடுத்து அழச்சொல்லி ஒருபணங்கொடுத்து ஓயச்சொன்னதுபோல.

சிலர் தமக்குப் பொருட்செலவுண்டாக்கக்கூடிய அனாவசியகமான விஷயங்களில் தலையிட்டு, அதுகாரணமாய்ச் சங்கடம் நேர்ந்துழி அச்சங்கடத்தை நிவிர்த்திக்கவேண்டி, மறுபடியும் அதிகபொருள் செலவுசெய்யும்படியான இடருக்குள்ளாவர். இன்னோரன்னர் இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாவர்.

10. அலைகளடங்கியபின் ஸ்நானஞ்செய்வதுபோல.

ஒருவன் சமுத்திரத்தில் அலைகள் அடங்கியபின் ஸ்நானஞ்செய்யக் காத்துக்கொண்டிருப்பானாயின், முடிவில் அலைகள் அடங்குவதில்லையாக, ஸ்நானஞ்செய்யாதுபோக நேரிடும்.

அதுபோல, சிலர், ஒருகாலத்திலுஞ் சம்பவிக்காத காரியங்களைச் சம்பவிக்குமென்று காத்துக்கொண்டிருந்து, மு

டியில் மோசம்போவர். இன்னோரன்னார் இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாவர்.

11. அல்லார்அஞ்சலிக்கு நல்லார்உதைமேல்.

தீயோரது வணக்கத்திலும், நல்லவர்களது வெறுப்பே மேலானதாகுமென்பது இதன் தாற்பரியம். நல்லார் உதை என்றது ஈண்டு நல்லவர்களது வெறுப்பைக் குறிக்கின்றது.

நல்லோர் தக்க காரணங்கொண்டே ஒருவனை உபேட்சிப்பார்கள், கண்டிப்பார்கள். ஆகவே, நல்லவரது உபேட்சை ஒருவனைச் சீர்ப்படுத்தற்கு ஏதுவாகும்.

நல்லாரல்லாப் பொல்லார் ஒருவனைப் போற்றி மதித்தல், தம் சுயநய நோக்கம்பற்றியேயிருக்கும். ஆகவே, அவர்கள்செய்யும் உபசார வணக்கங்களும் கபடநோக்கத்துடன் செய்யப்படுவனவேயாம்.

வில்லானது, தான் வளைவதற்குத் தக்கபடி அம்பை வேகமாய்ச் செலுத்தித் தீங்கு விளைத்தல்போல, மனக்கபடமுள்ள தீயோரின் வணக்கமும் பின்பு தீங்குவிளைத்தற்கு ஏதுவாகும்.

இக்கருத்துப்பற்றியே நாயனாரும்,

"சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான்."

என்றருளினார்.

12. அவன்கெட்டான்குடியன் எனக்கிரண்டுசுண்டுவோர்.

கள்விற்பவன், ஒரு குடிகாரனது குற்றத்தையெடுத்துக் கூறும்போது, அதனைக்கேட்ட மற்றோர் குடிகாரன், அவனிடக்கிறான் குடியன், நீ எனக்கு இரண்டு சுண்டு கள்வார், என்று கேட்பானாயின், அவன் முந்தியவனிலும் அதிக குற்றமுடையனவன்.

அதுபோல, சிலர் பிறரது குற்றங்களை மிகச் சாதுரியமாய் எடுத்து முழக்கிக் கூறிக்கொண்டு, தாமே அவ்வித குற்றங்களுக்கு ஆளாகுவர். பிறருக்குச் சன்மார்க்க போதனை போதித்துக்கொண்டு, தாம் அவ்விதம் ஒழுகாதிருப்பர்.

ஈண்டு, சற்போதகர்களது அந்தரங்க ஒழுக்கங்கள் எவ்விதமிருப்பினும், அவர்களது பகிரங்கபோதனைகள் சிறந்தனவாயிருப்பின், அங்கீகரிக்கத் தடையென்னவென்று ஆசங்கை நிகழ்த்தலாம், எனின், அற்றன்று.

ஒருவன் சன்மார்க்க போதனைகளைப் போதிக்குஞான்றே, தான் போதித்த போதனைகட்கு மாறாக ஒழுகுவோனாயிருப்பானாயின், அவனது போதனையைக் கேட்டல் உத்தமம் அன்று. ஆனால், முன்னர் ஒருகாலத்தில் குற்றமுடையோனாயிருந்து, பின்னர் அதனையுணர்ந்து திருந்தியவனது போதனை, பட்டுத்தெளிந்த அநுபவத்தைக்கொண்டுங் கூறப்படுவதால், அது கேட்பவர்க்கு அதிக அறிவையும் நன்மையையும் விளைக்கும். எனவே, அன்னோரது போதனைகள் உசிதமாய் அங்கீகரிக்கத்தக்கனவேயாம்.

13. அழுக்குக்குளிருக்கும் மாணிக்கம்.

வைரம் முதலிய இரத்தினங்களானவை, கரிச்சுரங்கம் மண் கல் முதலிய அற்பவஸ்துக்களிடத்தில் உற்பத்தியாகின்றன. இதனால், அவைகளின் மதிப்புக் குறைவுபடுதலில்லை.

அதுபோல, கீழ்க்குலங்களினின்றுஞ் சிலபோது, மகான்களும், சன்மார்க்க சற்குணசீலர்களும், இராஜரீக நிபுணர்களுந் தோன்றுகிறார்கள்.

துர்க்குணமுள்ள தந்தைதாயர்க்குச் சற்குணமுள்ள பிள்ளைகள் பிறக்கின்றார்கள். அழகில்லாத் தந்தைதாயர்க்கு அழகுள்ளபிள்ளைகள் பிறக்கின்றார்கள். இக்காரணங்களினால் அவர்களது மகிமை குறைவுபடுதற்குரியதன்று.

இக்கருத்துப்பற்றியே நீதிவெண்பா நூலாசிரியரும்,

"தாமரைபொன்முத்துச்சவரங்கோரோசனைபால்
பூமருதேன்பட்டுப்புனுகுசவ்வா—தாமழன்மற்
றெங்கேபிறந்தாலுமென்னாரேநல்லோர்கள்
எங்கேபிறந்தாலுமென்."
என்று கூறினர்.

14. அழுதபிள்ளை பால்குடிக்கும்.

பிள்ளைகள் பாலைவிரும்பி அழுதால் தாய் பாலூட்டுகின்றாள். இருபிள்ளைகளிருப்பின, அழுகிறபிள்ளைக்கே முதலில் ஊட்டுவாள்.

அதுபோல, எவரேனும் ஒருசலாக்கியத்தைத் தம்மின்மேம்பட்டோரிடத்தில் பெற விரும்பினால், அதனை முறையிட்டுசெய்துபெறல்வேண்டும்.

திருஷ்டாந்தமாக: ஒரு அரசனது ஆளுகையின்கீழிருக்கும்பற்பல சாகியத்தாரில் எவர்கள், தமக்கு வேண்டிய சலாக்கியங்களைப் (Privileges) பெறவிரும்பி முந்தி அதிக பிரயத்தனம் (Agitation) செய்துகொள்ளுகின்றார்களோ, அவர்களே முந்தி அச்சலாக்கியங்களைப் பெறுவார்கள்.

ஈசுவரனும், தன்னைநினைந்து கருணாமிர்தத்தைச் சுரந்தருளும்படி வேண்டுவோர்க்கே, கருணைபுரிந்து அருளுகின்றார்.

ஆதலால், யாவரேனும், தாம் விரும்புவன வலியவே கிடைக்குமென்று நினைத்துக்கொண்டிராமல், தமக்கு வேண்டியவற்றைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

15. அறிவுபெருத்தோன் அல்லல்பெருத்தோன்.

அறிவு பெருத்துள்ளவன் மிகு சங்கடமுடையவன் என்பது இதன் தாற்பரியம்.

ஏனெனில், அறிவுடையோன் கல்வியைக் கற்கக்கற்க, மேன்மேலும் அதில் அதிக ஆசைகொள்வான். ஆகவே அந்நூலை

க்கற்கவேண்டும் இந்நூலை இயற்றவேண்டும் என்றபலவிதமான எண்ணங்களினாலும், தன்முன்னெதிர்ப்படும் விஷயங்களைக் காரணகாரிய முறையாய் ஆராய முயல்வதனாலும், மனோமுயற்சியதிகரிக்கப்பெற்றவனாகி, மனவமைதியடையான். அவன் சில சந்தர்ப்பங்களில் தானொழுகவேண்டிய நெறி இதுவோ அதுவோ என்று ஐயுறத்தக்க தருமசங்கடத்தின்பாற்பட்டுத் தடுமாறுவான். இவ்வாறான காரணங்களால் அறிவுடையவன் அல்லலுடையவன் என்று பழிப்பினாற் புகழ்ச்சி தோன்றப்பண்ணும் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணிக்கு இலக்கியமாகப்புகழப்பட்டான்

இங்ஙனங் கூறினமையால், அறிவு அதிகரித்திருப்போரை இழித்துக் கூறினதல்லவென்பது புலப்படுகின்றது.

திருவள்ளுவநாயனார் "சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பஞ் சுடச்சுடநோற்கிற்பவர்க்கு" என்று கூறியது இங்கும் பொருந்தியதேயாம். எங்ஙனமெனில், அறிவைநாடி, வருந்தவருந்த உழைப்போரெல்லாம் நோற்பவரினத்தைச் சார்ந்தவராவர். ஆகவே, அன்னோரது துன்பங்களெல்லாம் அஞ்ஞானத்தைத் தகிக்கும் அக்கினியாகி, அறிவானந்தத்தை விளைத்தற்கே ஏதுவாகும்.

16. அற்பர்சிநேகம் பிராணசங்கடம்.

அற்பராகிய தீயோருடன் நட்புக்கொண்டாடுவதால் கொடிய கஷ்ட நஷ்டங்களும் அவகீர்த்தியும் உண்டாகும். தீயவரது கூட்டுறவால் அவர்களது தீயகுணங்களும் தீயநடத்தைகளும் அண்டினவரையும் பற்றிக்கெடுக்கும். தீய சிநேகர் மனதில் ஒன்றுநினைத்து வெளியில் ஒன்றுபேசும் கீசக்கபடம் அவதந்தரம் நயவஞ்சகம் ஆதிய குணங்களுடையவராயிருப்பாரதலால் அன்னோரது சிநேகம் தீமையையே பயக்கும். இதுபற்றியே நாயனார், "மருவுகமாசற்றார்கேண்மை ஒன்றீய்ந்தும், ஒருவுக ஒப்பிலார்நட்பு" என்றருளினார்.

17. அன்பற்றமாமியாருக்குக் கும்பிடுவதுங்குற்றந்தான்.

தன்மருமகளிடத்தில் துவேஷங்கொண்ட மாமியார், மருமகள் நன்மையான செயல்களைச் செய்தாலும் தீமையாகவே கொள்வாள்.

அதுபோல, ஒருவன்மேல் குரோதமுளதாயின், அவன் செய்யும் நன்மையுந் தீமையாய்த் தோன்றும். விருப்புளதாயின் அவன்செய்யுந் தீமையும் நன்மையாய்த் தோன்றும்.

ஆதலால், மனத்தை நடுநிலைமையில்வைத்து விருப்பு வெறுப்பின்றி, விஷயங்களை ஆராயுமிடத்தே, அவற்றின் உண்மையான தன்மைகள் புலப்படும். இதுபற்றியே நீதிநெறிவிளக்கநூலாசிரியரும்,

"மனத்தகறுப்பெனினல்லசெயினும்
அனைத்தெதவையுந்தீயவேயாகும்—எனைத்துணையும்
தீயவேசெய்யினுநல்லவாக்காண்பவே
மாசின்மனத்தினவர்." என்று கூறினார்.

18. ஆடுநனைகிறதென்று கோனாய்அழுகிறதாம்.

ஆடு நீரில் நனைகிறதேயென்று கோனாய் அழுமாயின், அது உண்மையான கருணையினாலுண்டான அழுகையாகாது.

அதுபோல, சிலர், ஒருவனை அல்லது பலரைக் கெடுத்துத் தாம் நன்மைபெறுதற்காக, தம்மால்கெடுக்கப்படுவோரிடத்தில் போலியநுதாபமும் கருணையுங்கொண்டு, பிறரால் அன்னாருக்குக் கேடுவராமல் பாதுகாப்பதுபோல நடிப்பர். இன்னோரன்னார் இப்பழமொழிக் கிலக்கியமாவர்.

19. ஆண்டிகள்கூடி மடங்கட்டுவதுபோல.

ஆண்டிகள் தமது இரத்தற்றொழில் ஓய்ந்தபின் ஒருங்கே கூடிச் சாவகாசமாயமர்ந்துகொண்டு, இன்ன இன்ன விதமாய்ப் பொருள் சேகரித்து இன்ன இன்னவிதமாய் ஒருமடங்கட்டி நிறைவேற்றவேண்டுமென்று தீர்மானிப்பார்களெனவும், மறுபடி அதனைப்பற்றிய சிந்தனை யாதுமின்றி, அவர்கள் தம்தம் இர

த்தற்றொழிலை நாடிச்சென்றுவிடுவார்களெனவும் ஓர் கற்பனைக் கொள்கையுண்டு.

அதுபோல, சிலர், பொதுநன்மைக்கு உழைக்கிறோமென்று அரங்கம்புகுந்து, இன்ன இன்ன விஷயங்களை நிறைவேற்றல் வேண்டுமென்று தீர்மானங்கள் செய்துவிட்டு, தம்வீடுசேர்ந்த பின் அத்தீர்மானங்களைப்பற்றிய சிந்தனை யாதுமின்றியிருப்பார்கள். இன்னோரன்னர் இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாவர்.

20. ஆண்டைகூலியைக்குறைத்தால் சாம்பான்வேலையைக்குறைப்பான்.

எசமானன், தன் வேலைக்காரனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கூலியைக் குறைப்பானாயின், கூலிக்காரன் தான்செய்யும்வேலையை ஊக்கமாயும் கவனமாயும் செய்யாமல் தாழ்ச்சிப்படுத்துவான். எனவே, முதலாளியின் தொழிலுக்குக் குறைவுண்டாகும்.

ஆதலால், கூலியாளருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கூலியில் உலோபஞ்செய்தல் ஆகாது. கூலியைக் குறைத்தல் பாபமும் தன்தொழிலுக்கே கஷ்டமுமாய் முடியும்.

21. ஆயிரங்காக்கைக்கு ஒருகல்.

காகமானவை ஆயிரங்கூடினும் அவைகள் ஒருகல்லின்முன் எதிர்நிற்கமாட்டா. வலியது ஒன்றின்முன் மெலியனபல கூடினும் ஜெயங்கொள்ளமாட்டா.

அதுபோல, அறிவுடையானொருவன்முன் அறிவிலார் பலர்கூடினும் எதிர்நிற்கமாட்டார்கள். வித்தைத்திறம் அற்றோரின் விகாதங்கள் பல எதிர்ப்படினும், வித்வநிபுணர் அவைகளைச் சுலபமாய்த் தகைந்து ஜெயங்கொள்வர்.

ஒருசபையில் அறிவில் மேம்பட்டானொருவன் ஒருசாரினும், மற்றையோரெல்லாம் ஒருசாரினும் நின்று விவாதம் புரியினும், அறிவில்மேம்பட்ட அவ்வொருவனே ஜெயம் அடைவன்,

இக்கருத்துப்பற்றியே ஆன்றோரொருவர், "ஆயிரவராயினும் அறிவிலார் தொக்கக்கால், மாயிருஞாலத்து மாண்பொருவன் போல்கலார், பாயிருள்நீக்கும் மதியம்போற்பன்மீனும், காய்கலாவாகும்நிலா" என்று கூறினர்.

ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளும், "காதமானவைகோடி கூடினு மொருகல்லின்முன்னெதிர்நிற்குமோ கர்மமானவைகோடிமுன்னேசெய்தாலுநின் கருணைப்ரவாகவருளைத், தாகமாய் நாடினரைவாதிக்கவல்லவோ........" என்றருளினர்.

22. ஆல்பழுத்தால்அங்கே அரசுபழுத்தால்இங்கே.

பட்சிகள் எங்கெங்கே எம்மரத்தில் பழங்கள் நிறைந்திருக்கின்றனவோ, அங்கங்கே அம்மரத்திற்சென்று கூடி வசிக்கும். ஒருமரத்திலுள்ள பழங்கள் முடிந்துவிடின், அதைவிட்டு வேறு பழமுள்ள மரத்தை நாடிச் சென்றுவிடும்.

அதுபோல, ஒருவன் செல்வனாயிருக்கும்போது அவனை யாவரும் அண்டி உறவுகட்டுப்பாராட்டி முகமன்பேசிப் பலவித நன்மைகளைப் பெறுவார்கள். அவன் வறுமையடைந்துவிடினோ ஏனென்றுங் கேளாமல் வேறு செல்வரை நாடிச் சென்றுவிடுவார்கள். இக்கருத்துப்பற்றியே "முட்டின்றொருவருடையபொழுதின்கண், அட்டிற்றுத்தின்பவராயிரவராபவே, கட்டலர்தார் மார்பகலியூழிக்காலத்துக், கெட்டார்க்குநட்டாரோஇல்" என்னும் கவியெழுந்தது.

23. இடம்அகப்படாததோஷம் மேத்தப்பதிவிரதை.

மனதிலே வியபிசாரஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஆவலைத் தக்கொண்டு, சந்தர்ப்பவசதியீனங்களினல் அவ்விதஞ்செய்யாதிருப்பவள் பதிவிரதையல்லள்.

அதுபோல, இவ்வுலகில் பெரும்பாலர் சிலவிதமான பாவங்களுக்கும் குற்றங்களுக்கும் ஆளாகாமல் தப்பியிருப்பதற்கு

முக்கியகாரணம் சந்தர்ப்பவசதியீனங்களேயாம். அவ்விதமா னோர்க்கு, சந்தர்ப்பங்கிடைத்துவிடின் குற்றம்புரிதற்குப்பின் னில்லார் என்பதை இப்பழமொழி உணர்த்துகின்றது.

24. இரண்டுபேட்டஊரில் குரங்குங்குடியிராது.

எக்காரணம்பற்றியேனும் ஒரு ஊரவர்கள் நான் என்ற ஆ ணவத்தினால் இருகட்சிப்பட்டுக் குரோதம் வளர்த்து, தந்தம் கட்சியே வெல்லவேண்டுமென்று பிடிவாதங்கொண்டு நிற்பார்க ளாயின், அவ்வூரில் குரங்குகூடக் குடியிராது என்று அவ்வூரி ன் இழிமையை விதந்து கூறியவாறாயிற்று.

எனவே, நீதி யோக்கியம் பழிக்கஞ்சல் ஆதிய பெருந் தன்மைகளுடையோர், அவ்விதஞ் சீர்கெட்ட ஊரில் குடியிரு த்தல் ஆகாது என்பது அருத்தாபத்தியாற் பெறப்படும்

பொறாமை ஆணவம் குரோதம் முதலியவைகளே ஒரு ஊ ரவர்கள் இருகட்சிப்படுதற்கு மூலகாரணங்களாயிருக்கும். எத் துணை அறிவு ஒழுக்கங்களுடையோராயிருப்பினும் மேற்சொல் லிய குணங்களுக்குச் சிறிதேனும் இடங்கொடுத்தவர் படிக்கிர மமாய்த் தீயோராகி மிருகசுபாவமுடையோராய் விடுவர்.

ஒருஊரில் பெரும்பாலோர் இவ்வித சுபாவமுடையோரா ய்விடும்போது, நல்லவர்கள் அங்குவசிக்கின் பலவித கஷ்டநஷ் டங்களுக்குள்ளாக நேரிடும். ஆதலால் அவர்கள் அடங்கி ஒடு ங்கி இருக்கவேண்டி நேரிடும். அவ்விதம் இருக்கினும், அவ்வூ ரில் துஷ்டர்களின் ஆதிக்கமே மேலிட்டிருக்குமாதலால் அங்கு வசிக்கும் யோக்கியரும் ஓர்ஞான்றில்லாவிடின் மற்றோர்ஞான்றி லேனும் துன்பத்திற்குள்ளாதல் திண்ணம். ஏனெனில், ஒவ் வொருகட்சியினரும் நல்லவர்களைத் தத்தம் கட்சிக்கே இழுக் கப் பிரயத்தனப்படுவார்கள். அப்போது நல்லோர் அவர்களது கேள்விகளுக்கு இணங்காவிடின் அத்தீயோர் கோபமூண்டு கோழைத்தனமான இழிந்த சதிச்செயல்களைக் கரந்துநின்று செய்யவுந் துணிவார்கள்.

அவ்வூரவர் சிலதருணங்களில், பகைமை பொங்குவதனல் கொடுமை மிகுந்து வலாற்காரமான குற்றச்செயல்களும் கல கங்களும் புரிவார்கள். அவதூறுஞ்செய்வார்கள். இவ்வித குற் றமான செயல்கள் காரணமாய் நீதிஸ்தலங்களில் அவர்கள் வி சாரிக்கப்படும்போது, யோக்கியராயுள்ளோர் சாட்சியாய் அ ழைக்கப்படவுங்கூடும். அப்போது உள்ளதைக்கூறினல் ஒருக ட்சியாருக்கு அல்லது இருகட்சியாருக்குமே பாதகமுண்டாகக் கூடும். ஆகவே அவர்கள் குரோதங்கொண்டு சாட்சிகூறியயோ க்கியருக்கும் தீங்குகளிழைப்பார்கள். இன்னோன்ன காரணங் களால் இரண்டுபட்டவூரில் குடியிருத்தல் ஆகாது.

துஷ்டருக்கு அஞ்சித் தூரப்போதல் கோழைத்தனமென் று சிலர் கருதல்கூடும். அது தவறு. "போக்கணங்கெட்டவன் இராசாவிலும் பெரியவன்" ஆதலால், ஒருதுஷ்டன் நல்லானெ ருவனைக் கெடுக்கவேண்டுமென்று பிடிவாதங்கொண்டுநிற்பானு யின், அவன் தான்கெட்டாயினும், அந்நல்லவனைக் கெடுத்தல் கூடும். "தன் மூக்குப்போனாலும் பிறர்க்குத் துர்ச்சகுனமாயி ருக்கவேண்டும்" என்று கருதி இழிதொழில் புரிவோர் சாதுக் களாகிய நல்லோருக்கு இடுக்கண்விளைத்தற்குத்தானு பின்னி டுவார்கள்.

எத்துணைத் துஷ்டராயிருப்பினும், அவர்களையுந் திருத்தி வாழ்தலே பெரியோர் கடனுகும். அன்றி, தாம் பிரிந்துபோதல் நன்றல்லவேயென ஆசங்கைநிகழ்த்தலாமெனின், கல்விசெல்வம் ஆதிக்கம் ஆகியனவுடையோரில் பெரும்பாலார் அங்ஙனம் அ யோக்கியராகாதிருப்பாராயின், நல்லோரும் அவர்களுடன் ஒத்துத் தீயோரைத் திருத்திவாழல் தக்கதே. அப்படியன்றித் தலைமைஸ்தானத்திலிருப்பவர்களே பொறாமை குரோதமாதிய வையுடையராய்த் தீயநெறிபற்றி ஒழுகும்போது, மிக அற்பதொ கையினராகிய நல்லோர் செய்யத்தக்கது யாதுளது? அன்னோர் ஒதுங்கிவிடுதலே உத்தமமாம். இதுபற்றியே "கொம்புளதற்கை ந்துகுதிரைக்குப் பத்துமுழம், வெம்புகரிக்காயிரந்தான்வேண்டு மேவம்புசெறி, தீங்கினர்தங்கண்ணில்தெரியாததூரத்தே, நீங்கு வதே நல்லோர்நெறி." என்றுகவியும் எழுந்தது. ஔவையாரும்,

"தீபாரைக்காண்பதுவுந்தீதேதிருவற்ற, தீயார்சொற்கேட்பதுவு ந்தீதே—தீயார், குணங்களுரைப்பதுவுந்தீதேயவரோ, டிணங் கியிருப்பதுவுந்தீது" என்று கூறியுள்ளார்.

25. இராட்டினம்வருகிறது வண்டியையிலக்கு

இராட்டினம் என்பது நூல்கிரிக்குங் கையந்திரம். அதை த்தெருவிற்கொண்டுசெல்லும்போது வண்டியெதிர்ப்படின் இல குவாய் விலக்கிக்கொள்ளக்கூடிய இராட்டினத்தையே விலக்க வேண்டியது. அவ்விதஞ்செய்யாமல், வண்டிக்காரனை வண்டி யை விலக்கும்படி கேட்டல் பரிகசிக்தற்குரியமடைமையாகும்.

அதுபோல, ஒருசெயலை அவசியஞ்செய்தே தீரவேண்டிய தாகவும், அங்ஙனஞ் செய்யும்போது ஒருவர் அல்லது ஒருபகு தியார் யாதேனும் வசதியீனமுறுதல் இன்றியமையாடலும் வே ண்டப்படுமாயின், அவ்விஷயங்களில் சொற்பவசதியீனம் உறு பவர்களே அதைப் பொறுக்கவேண்டியது.

திருஷ்டாந்தமாக: சுயபாஷையாளரே நிறைந்துள்ள பொ துக்கூட்டங்கள் பிரசங்கமண்டபங்களாதியவற்றில் ஜனங்கள் விளங்காத அன்னியபாஷைகளில் பிரசங்கிக்கின்றவர்களும், பொதுஜனங்களின் நன்மைக்கும் அறிவுக்குமென்றே பத்திரி கைகளுக்கு விஷயங்கள் எழுதும்போது அவைகளைச் சாதார ணஜனங்கள் விளங்கத்தக்க பாஷையிலெழுதாமல் தம் வசதி யையே முக்கியமென்று கருதிப் பிறபாஷையில் எழுதுகின்றவ ர்களும், பொதுஜனங்களின் நன்மைக்கென்றே ஏற்பட்ட இரா சாங்கவிவகாரங்களை, பெரும்பாலரான ஜனங்களின் சுயபா ஷையிலே நடத்தாமல், ஒருசிலரான தம் வசதியையே முக்கிய மென்று கருதித் தமக்கு இலகுவான பாஷையிலே நடத்துகின் றவர்களுமாகிய இன்னோரெல்லாம் இராட்டினம்வருகிறது வண் டியை விலக்கு என்று கேட்பவனை நிகர்ப்பர்.

26. இல்லதுவராது உள்ளதுபோகாது.

முன்னர் இல்லாத வஸ்து உண்டாகாது. இயல்பாய் உள்

ளவஸ்து அழிந்தொழியாது என்னும் தத்துவப்பொருள் நிறைந்துள்ளது இப்பழமொழி.

பிதாவிலிருந்து புத்திரனும் வித்திலிருந்து மரமும் உண்டாதலால் முன் இல்லாதது உண்டாகின்றதென்றும், தோற்றமுடையன எல்லாம் அழிந்தொழிதலால் உள்ளது இல்லாது போகின்றதென்றும் கருதல் ஆராய்ச்சிக்குறைவாம். நாம் காரணகாரியமுறைப்படி நுணுகியாராயின், இப்பிரபஞ்சப்பொருள்கள் உருவழிந்து கண்ணுக்குத் தோன்றுதபடி நிலைமாறுதலையே அழிவு என்றும், பல அணுக்கூட்டங்களின் தொகுதியையே உற்பத்தியென்றுங் கூறுகிறோமெனக் காண்போம். வாஸ்தவத்தில் இல்லாதது உண்டாவதுமில்லை, உள்ளது போதலுமில்லை என்பதே தத்துவமாம்.

27. இரவலுடைமை இசைவாயிருக்கிறது. என்பிள்ளையாணைகொடுக்கமாட்டேன்.

பிறர்க்குரியபொருளை இரவலாக வாங்கிய ஒருவன், அப்பொருள் தனக்கு உவப்பாகவும் பொருத்தமாகவும் இருக்கிறதென்று, அதனை உடையானிடத்தில் கொடாமல் பிணங்குவானாயின், அவன் உலுப்தனாவான்.

அதுபோல, சிலர் பிறர்க்குரிய உடைமைகள் எக்காரணமாகவேனும் முன்னரே தம்கைக்குள் அகப்பட்டுவிடின், அவைகளை நியாயரீதிப்படி, உரியோருக்குக் கொடாமல் ஒவ்வொரு சாட்டுக்கூறி வல்லடிவழக்குரைப்பர்.

28. இலையும்பழுப்பும் எங்குமுண்டு.

மரங்களில் பச்சிலையுண்டானால் பழுப்பிலையும் உண்டாகும்.

அதுபோல, இவ்வுலகத்தில் எத்தேசத்திலும் எவ்விஷயங்களிலும் உயர்வும் தாழ்வும் உண்டு. எத்துணைச் செல்வமிக்க நாட்டிலும் தரித்திரருஞ் சிலரிருப்பர். எத்துணைக்கல்விமிக்க தேசத்திலும் பாமரருஞ்சிலரிருப்பர். எத்துணை நல்லொழுக்கமுடையதேசத்திலும் தீயொழுக்கமுடையோருஞ் சிலரிருப்பர்.

29. ஈட்டிஎட்டுமுழம்பாயும் பணம்பாதாளம்வரைக்கும்பாயும்.

ஈட்டியினால் ஒருவனைக் குத்தவேண்டுமாயின், சமீபத்திலிருப்பவனையே குத்தலாம். பணமோ ஒருவன் எத்தேசத்தில் எவ்விடத்திலிருப்பினும் அங்கெல்லாம் சென்று தீங்கு புரியும்.

வாக்கியார்த்தத்தின்படி நோக்கினால் பணம்எவ்விதம் ஒருவனுக்குத்தீங்கு புரியும்என்று ஆசங்கை நிகழும்எனின், பணம் நேரே காரணமாவதில்லையாயினும், பணத்தைக் கூலியாய் ஈய்ந்தால் இவ்வுலகில் மனிதராற் சாத்தியமானவைகளெவற்றையும் செய்விக்கலாமென்ற கருத்துப்பற்றியே இங்ஙனங்கூறியது.

ஈட்டி ஒருவனது உயிரை வதைக்குமேயன்றி வேறுவிததீங்கு புரியமாட்டாது. பணத்தினால் ஒருவனுக்கு எவ்வித கொரமான தீங்குகளையும் புரிவிக்கலாம். பணத்தைக் கூலியாய்க் கொடுத்தால் எவ்வித இழிந்த செயலையுஞ் செய்தற்கு இவ்வுலகில் மனிதமிருகங்கள் யதேஷ்டமாயிருக்கின்றன.

இப்பிரபஞ்சத்தில் மிகத்தாழ்ந்த பதவிமுதல் அதிஉயர்ந்த பதவிவரையிலுள்ள மனிதரில் சிலரே பணத்தின் ஆதிக்கத்திற்கு அகப்படாமலிருக்கின்றனர். ஏனையோரில் சிலர் அரைக்காசுக்கு அற்ப இழிதொழில் புரிவார்கள். சிலர்பகிரங்கத்தில் யோக்கியர்போல நடிப்பினும் அந்தரங்கத்தில் கைலஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு அயோக்கியத்தொழில் புரிவார்கள். சிலர் சொற்ப தொகைக்குத் தம்யோக்கியத்தை இழக்காராயினும், தமக்கு வேண்டிய அளவு பெருந்தொகைப்பணம்கிடைத்தால் தகாதசெயலுக்கும் உடன்படுவர். சிலர்கைலஞ்சம்போலன்றி வேறுவகையில்கைலஞ்சமாய்ப் பொருளைப்பெற்றுக்கொண்டு தகாதசெயல் புரிவார்கள். இவ்விதம் கைலஞ்சம்வாங்குவோரிற் சிலர், தாமே அத்தகாச்செயலுக்கு நேர்காரணமாயிராமல் தமது கடமையைச் சரியானபடி கவனியாமல் கணசாடையாய் விடுவதனால், கைலஞ்சங்கொடுத்தோரது மனோபீஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்விப்பர். இவ்வாறே அவரவர்க்குரிய வேலையைக்கொடுத்தால் அவ்

விலைக்குத் தமது உடல் உயிர் ஆத்மலாபம் மானம் பெண்டிர் பிள்ளை முதலிய யாவற்றையும் விற்கத் தயாராயிருப்பவர்கள் அநேகருளர்.

ஒருவனைக் கெடுக்கவேண்டுமென்று பிடிவாதங்கொண்டவன், மேற்சொல்லிய இழிதொழில்களுக்கும் உடன்படக்கூடிய ஏவற்பசாசுகளைக் கூலிக்குப் பிடித்துக்கொண்டால், ஒருவனது வாழ்க்கைநடையின் ஒவ்வொருபாதையிலும் பொறிக்கிடங்கேற்றிக் காந்துநின்று கலங்கவைத்தும் கழுத்தறுத்தும் கொடிய தீங்குகள் புரியலாம். சன்மார்க்கனொருவனைத் துன்மார்க்கனென, நம்பத்தக்கவிதமான சிருஷ்டிக் கதைகள் பரப்பி மானபங்கஞ்செய்யலாம். இவ்வாறே ஜீவகாருண்ணியமில்லாதவர்கள் பணத்தைத் தகாதவழிகளிலுபயோகிக்கில், அவர்களால் செய்யக்கூடாத தீங்கு ஒன்றுமில்லை.

பணத்தைத் தகாதவழிகளில் உபயோகிக்கின் இத்தனை கொடிய தீங்குகளுண்டாதல் போலவே, அதனை நல்வழிகளிலுபயோகிக்கின் அத்தனை நன்மைகளுமுண்டாகும். ஆகலால் பணத்தைத் தகாதவழிகளிலுபயோகித்தல் அதிபாவமாகும்.

30. உலகத்துக்குஞானம்பேய் ஞானத்துக்குஉலகம்பேய்.

உலகம் என்றது இங்கு சாதாரண ஜனங்களையும், ஞானம் என்றது ஞானியையும் குறிக்கின்றன.

உலகத்தவர் பெரும்பாலும் லௌகிக இன்பங்களிலும் பெருமைகளிலுமே அவா மிக்குடையோராகி, அவற்றையெய்தற்கான கருமங்களையே செய்துகொண்டு ஒழுகுகின்றனர். அவர்களது மனத்துள் பிணி மூப்புச் சாக்காடுகளைப்பற்றிய பயமும் உலகநடையின் சங்கடங்களும் உறைப்பாய் நுழைதலில்லை. வயிற்றுப்பிழைப்பின்நிமித்தம், தருமங்களை அதருமங்களாகவும், அதருமங்களை உண்மையான தருமங்களாகவும், தமதுசௌகரியங்களுக்கியைய ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் வஞ்சித்துப் பிழைப்பர் உலகத்தவர் பலர். அவர்களது செ

யல்களெல்லாம் சிறுவீடு கட்டியதினைடுசோற்றையுண்டுண்டு தேக்குசிறியார்களின் செயல்கள்போலவே, ஞானிக்குத் தோன்றும்.

இனி, ஞானியோ லௌகிக இன்பங்கள் நிலையற்றனவென்றும், அவைகளின் முடிவில் துன்பமே தொடருகின்றனவென்றும், அவ்வின்பங்களைத்தானும் அநுபவிக்குங்கால் மனம் திருப்தியடையாமல் ஒன்றைவிட்டொன்று பற்றியுழலுமென்றும், எல்லாம் யோசிக்கும்வேளையில் பசிதீரவுண்பதும் உறங்குவதுமாகவே முடியுமன்றிக் கண்டபலன் வேறிலதாகுமென்றும் உணர்ந்து மனம் அடங்கியிருப்பன். உலகத்தவர் தனக்கிழைக்கும் இகழ்ச்சி புகழ்ச்சிகளையும், இன்பதுன்பங்களையும் கவனியாமல், மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையதுமருவி நிற்பன். ஆகவே, உலகத்தவர்க்கு ஞானி பேயனைய்த் தோன்றலும், ஞானிக்கு உலகத்தவர் பேயராய்த் தோன்றலும் நூதனமல்ல.

ஸ்ரீ. மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் "சகம்பேயென்று தம்மைச்சிரிக்க நாணதுவொழிந்து நாடவர்பழித்துரை பூணதுவாக" என்றும், ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் "நான்பேய்போலிருக்கவுலகம் சுற்றிநகைச்செய்யவேயுலையவிட்டாயெனில்" என்றும் "பாலரொடு பேயர்பித்தர் பான்மையெனநிற்பதுவே சீலமிகுஞானியர்தம் செய்கைபராபரமே" என்றும் அருளிய திருவாக்குகள் இப்பழமொழியை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

31. ஊமைக்குத்தெத்துவாயன் உயர்ந்தவாய்ச்சாலகன்.

ஊமைக்குக் கொன்னிக் கொன்னிப் பேசுவோன் யாவரினுஞ் சிறந்த நாவலனைய்த் தோன்றுவான்.

அதுபோல, அறிவீனர் பாமரவித்துவான்களின் பேச்சைக்கேட்டு, அவர்களை உண்மையான அறிஞரென மதித்து மயங்குவர்.

ஒருவன், மதியீனரே பெருப்பாலும் நிறைந்துள்ள ஒருகூட்டத்தில் யுத்திக்கு ஒவ்வா விஷயங்களையும் தங்குதடையின்

பிச் சாதுரியமாய்ப் பிரசங்கிப்பானுயின், அவைகளைக் கேட்டுத் தம் சுயபுத்தியினுல் உண்மையை அறியும் ஆற்றலின்றி, அல்லது ஆட்டுமந்தைகளைப்போலக் குருட்டுத்தனமாய்ப் பின்பற்றும் சுபாவத்தினுல், அப்பிரசங்கியை மிக அறிவாளியென்றும் நாவலன் என்றும் கொண்டாடுவோர் இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாவர்.

32. எட்டாதபழம் புளிக்கும்.

ஒருமரத்தின் உயர்ந்த கொம்பில் நல்லகனியிருந்து அது கைக்கு அகப்படாதிருக்குமாயின், சீ! இதுபுளிக்கும் என்று தம்மனத்தையே போலிவெறுப்படையச் செய்வது சகசம்.

அதுபோல, சிலர் யாதாயினுமொன்றைப்பற்றி விரும்பி அதுகிட்டும்வண்ணம் கூடியவரையும் பிரயாசப்பட்டும் கிட்டாதபக்குவத்தில் அதை நல்லதன்று என இகழ்வர். சிலர், லௌகிகபோகங்களை அநுபவிக்க ஆவலை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டும் அவைகள் கிடைத்தல் அசாத்தியமென்று நம்பிக்கையிழந்த மனச்சோர்வினுல் பகிரங்கத்தில் துறவிகள்போல வேஷம் பூணுவர். இன்னோரன்னர் இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாவர்.

33. எண்ணெய்க்குடமும் வெறுங்குடமும் முட்டினுல் எதற்குச்சேதம்?

எண்ணெய்க்குடமும் வெறுங்குடமும் ஒன்றுடனென்று மோதினுல் வெறுங்குடத்திற்கு அதிகசேதமுண்டாகாது. எண்ணெய்க்குடம் உடையுமாகுல் குடத்தின் சேதத்துடன் எண்ணெயின் சேதமுஞ் சேர்ந்து அதிகநட்டம் விளையும்.

அதுபோல ஒருகனதனவானும் ஒரு அற்பனுன அயோக்கியனும் எவ்விஷயத்திலேனும் ஒருவருடனெருவர் எதிர்த்துக்கொள்வாராயின், கனதனவானுக்கே அதிகசேதமுண்டாகும். அயோக்கியனுக்கோ இழத்தற்குப் பொருளுமில்லை, மானமுமில்லை. எனவே, சேதமாவதும் ஒன்றுமில்லை. ஒருபோது, பெரியவனுடன் எதிர்த்த வல்லவன் என்று பாமரரிடத்தில் பொய்க்கீர்த்திமாத்திரம் பெறுவன்.

ஆனால் கனதனவானே வென்றாலுஞ்சரி தோற்றாலுஞ்சரி பொருட்சேதமும் முயற்சிக்கேடுமுற்று, பாமரரின் இகழ்ச்சிக்கும் பாத்திரமாவான். ஆதலால், "துஷ்டரைக்கண்டால் தூர விலகு" என்றபடி அற்பர்களுடன் எதிர்க்காமல் ஒதுங்கிக்கொள்வார்கள் பெரியோர்.

34. எதிரிக்குச்சகுனத்தடையாக மூக்கையறுத்துக்கோள்ளுகிறதா?

தனது பகைவனுக்குத் தீங்குவிளைக்கவேண்டுமென்று கருதிச் செய்யுந் தீங்கு தனக்குமே பெரிய தீங்கை வருவிக்குமாயின், அத்தீங்கைச் செய்யலாமா? செய்யக்கூடாது என்பது இதன் தாற்பரியம்.

தன் சத்துருவேயாயினும் பதிற்றீங்கு செய்யாதிருத்தல் மிகமேலான பெருங்குணமாகும். ஆனால், அவ்விதஞ் சகித்திருக்கக்கூடிய அறிவும் ஜீவகாருண்ணியமும் பொறுமையும் ஞானிகளுக்கேயன்றி மற்றையோர்க்கு வாய்த்தல் அரிது. ஆதலால், உலகத்தவர் பெரும்பாலும் தம் சத்துருவுக்குப் பதிற்றீங்குபுரிதலே சகசம். இவ்வாறு புரிவோரிலும் சிலகசடர் தமது மூக்குப் போனாலும் எதிரிக்குச் சகுனத்தடையாயிருந்தாலே போதும் என்பதற்கினமான செயல்களைப் புரிவர். இன்னோரின் இழிகுணத்தை விளக்குவது இப்பழமொழியாம்.

35. எத்தனைஏழையானாலும் எலுமிச்சங்காயத்தனை பொன்னில்லாமற்போமா.

இப்பழமொழி ஒரு சரித்திரசம்பந்தமாய் வழங்குவது அதன் சாராம்சமாவது:

ஒரு அரசன் தன் பிரஜைகளின் பொருளாதாரநிலைமை அறிய நோக்கங்கொண்டவனாய், பலரிடமும் விசாரணைபுரிந்துவருங்காலத்தில், ஒருநாள் தனக்கு க்ஷவரம்பண்ணும் அம்பட்டனொருவனை, தன்குடிகள் செல்வமுடையராயிருக்கின்றார்களா

வென்று வினவினன். அவ்வம்பட்டன், சிறிதுசிறிதாய்ச் சேர்த்து ஒரு எலுமிச்சங்காயளவு பொன் அக்காலத்தில் வைத்திருந்தமையால், தன்னைப்போலவே எல்லாரும் சேர்த்து வைத்திருப்பார்களென்று கருதி, எத்துணை ஏழையானாலும் எலுமிச்சங்காயத்தனை பொன்னில்லாதவரில்லை என்று விடை பகர்ந்தான். ஆகவே, இப்பழமொழியும் வழங்குவதாயிற்று.

தம்மைப்போலவே வறுமை கஷ்டமில்லாதவராய் ஏழைகளுமிருப்பார்களென்று கருதி, சாதாரணசனங்களின் கஷ்டநஷ்ட முறையீடுகளைக் கவனியாமல் உதாசினஞ்செய்யும் மேலுத்தியோகத்தர் பிரபுக்கள் முதலியோர் இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாவர்.

36. எய்கிறவனெய்தால் அம்புஎன்னசெய்யும்.

ஒருவனால் எய்யப்பட்ட அம்பு தீங்குவிளைக்குமாயின், அது எய்தவனது குற்றமேயன்றி அம்பினது குற்றமாகாது.

அதுபோல, மேலுத்தியோகத்தரது அல்லது எசமானது கட்டளைப்படி ஒருவன் தன் கடமையை நிறைவேற்றும்போது பிறர்க்குத் தீங்கு உண்டாகுமாயின், அக்கட்டளையையிட்டோரிற் குற்றங்கூறலாமேயன்றி, தன்கடமையை நிறைவேற்றியவனிடத்தில் கோபங்கொள்ளல் நீதியன்று இதுபோன்ற ஏனையவற்றை ஊகித்தறிக.

37. எலிக்குத்திண்டாட்டம் பூனைக்குக்கொண்டாட்டம்.

பூனை எலிகளின் மத்தியிற் புகுந்தால் அவற்றைப் பிடித்துப் புசித்துக் களிப்பெய்தும். ஆனால் எலிகள்பாடோ திண்டாட்டமாய்விடும். பிராணசங்கடமாய்விடும்.

இவ்வாறே, இவ்வுலகில் மெலியனவெல்லாம் வலியனவற்றிற்கு இரையாகி, பலவற்றிற்குத் திண்டாட்டமாவது சிலவற்றிற்குக் கொண்டாட்டமாய் முடிகின்றது. பலரைக்கெடுத்தே ஒருவன் செல்வனாகின்றான். ஒருதேசத்தினரைக் கெடுத்தே மற்றொருதேசத்தினர் செல்வம் ஆதிக்கமாதியன எய்துகின்றனர்.

இவ்விதமே ஒவ்வொரு சீவரும் தாம்தாம் பிழைத்திருத்தற்குப் போட்டி (Struggle for Existence) யிடுதலிலேயே ஒருவரையொருவர் மடிக்கின்றனர். கெடுக்கின்றனர்.

38. எல்லாம்அறிந்தவனுமில்லை ஏதுமறியாதவனுமில்லை.

வித்தைகள் அளவிறந்தனவாயிருக்கின்றன. மனிதரின் ஆயுளோ சொற்பம். இவ்வாறு கல்வி கரையிலவாயும் கற்பவர் நாள் சிலவாயும் இருந்தலால், ஒருவன் சர்வவித்தைகளினும் நிபுணனாதல் அசாத்தியம். ஆதலால், எல்லாம் அறிந்தவனில்லையென்றாயிற்று.

எப்படிப்பட்டவனாயினும் யாதேனும் ஒருவிஷயத்திலாயினும் திறமையெய்தாதிருப்பவனுமில்லை. மகாவித்துவான்களின் அறிவுக்கு எட்டாத ஒருவிஷயத்தை சாதாரண அறிவாளியொருவன் அறிந்தவனாயிருக்கவுங்கூடும்.

இக்கருத்துப்பற்றியே ஸ்ரீதாயுமானசுவாமிகள் "எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவருமில்லையெனுமிவ்வுலகம்" என்றும்,

ஔவைப்பிராட்டியார் "எல்லோர்க்குமொவ்வொன்றெளிது" என்றும், ஸ்ரீகுமரகுருபரசுவாமிகள் "முற்றமுணர்ந்தவரில்லைமுழுவதூஉங், கற்றனமென்று களியற்க—சிற்றுளியால், கல்லுந் தகருந் தகராகனங்குழாய் கொல்லுலைக் கூடத்தினால்" என்றுங் கூறினார்கள்.

39. ஒருகோபம்வந்துகிணற்றில்விழுந்தால் ஆயிரஞ்சந்தோஷம்வந்தாலும்எழுந்துவரமுடியாது.

யாதேனுங் கோபங்காரணமாய் மனநிதானந் தவறி ஆத்திரம்மிகுந்து, புத்தியீனமும் ஆபத்துமான காரியங்களைத் தீர்க்காலோசனையின்றிச் செய்வோர், அதனாலுண்டாகுந் தீங்கை ஒருகாலத்திலும் நிவிர்த்திக்கமுடியாமல் வருந்த நேரிடும். ஆதலால், அவ்விதகாரியங்களைச் செய்யலாகாது.

40. ஒழுக்கம் உயர்குலத்தில்நன்று.

ஒருவன் உயர்குலத்தில் பிறந்தவனாயிருத்தலினும், நல்லொழுக்கமுடையவனாயிருத்தலே மேலாகும்.

உயர்குலத்திற் பிறந்தானொருவன் பொய் கொலை களவு அவதந்தரம் கோள் தறுகண்மை முதலிய துர்க்குண கன்மங்களுடையவனாயிருப்பின், அவனிலும் தாழ்குலத்திற் பிறந்த குணசீலனான சன்மார்க்கன் சிறந்தவனாவான். உயர்குலத்திற் பிறந்தவனேயாயினும், கல்வியறிவொழுக்கமற்ற துர்க்குணத்தீயோன், உலகத்தவர்க்கே ஒரு தொற்றுநோய்போலாகிப் பலரைக்கெடுத்துவிடுவான்.

ஒருவன் தாழ்குலத்திற் பிறந்தவனேயாயினும், சிவகாருண்ணியம் சற்குணம் சன்மார்க்கம் பெருந்தகைமை தேசாபிமானம் கல்வியறிவு முதலியனவுடையனாயின், அவன் உலகத்தவர்க்கே ஒரு தேடற்கரிய தேட்டம்போலாகி, அநேகநன்மைகள் செய்வான். ஆதலால், ஒழுக்கமுடையானே உயர்குலத்தவனாவான். சிலர் குலத்திற்குத் தக்கபடியே குணகர்மங்களுமிருக்குமென்பர். பெரும்பான்மை அவ்விதமிருக்குமேயன்றி, சிறுபான்மை மாறியுமிருக்குமென்பதை எவராலும் மறுக்கமுடியாது ஒழுக்கமுடைமையே உயர்குலமாகுமென்பதை யமைத்தே திருவள்ளுவநாயனாரும் "ஒழுக்கமுடைமை குடிமை இழுக்கமிழிந்தபிறப்பாய்விடும்" என்று கூறினர்.

41. ஓரக்கண்ணனைப்பழிக்கிறான் ஒற்றைக்கண்ணன்.

சிலர்தாம் அதிககுற்றமுடையராயிருந்துகொண்டு, பிறரிடத்திலுள்ள சொற்ப குற்றத்தைப் பெரிதாய்க்கொண்டு பழித்துத்திரிவர். தமது குற்றங்களை ஆய்ந்தறிந்து, அடங்கியிரார். இன்னோர் பிறரைப்பழித்தல் தம்மையே பழித்தல்போலாம்.

42. ஔவையார்மேலும்குற்றமுண்டு அண்ணாவியார்மேலும்பழுதுண்டு.

இம்மாயாவுலகத்திலுள்ளோரில் சிறிதேனுங் குற்றமில்லாதிருப்போரிலர் என்பதை இப்பழமொழியுணர்த்துகின்றது.

கர்மவசத்தின்பாற்பட்டமையாலேயே சீவர்கள் இவ்வுலகில் உற்பவிக்கின்றனர். எப்போது கர்மவசத்தாரானரோ அப்போது குற்றத்திற்குமுரியராய்விட்டனர். ஆகவே, மாயைக்குட்பட்டு மனிதராய்ப் பிறந்தோர், குணம்மேலிட்டும் குற்றங்குறைந்துமிருக்கக்கூடுமேயன்றி, சிறிதுங் குற்றமற்றோராயிருத்தல் சாத்தியமன்று. பரிபூரணஞானிகள் மனிதத்தன்மைகள் மாறித் தெய்வத்தன்மையுடையோராய்விடுதலால், அவர்கள் இவ்விதிக்குப் புறம்பானவர்களே.

சிலர் தாம் சிறிதுங் குற்றமற்றோரென்று தம்மைத்தாமே மதித்திருத்தல்கூடும். அவர்கள், தமது குற்றம் தமது அறிவுக்கே தோன்றாமலிருத்தலினால்தான், அவ்விதங்கருதுவர். ஆனால், சிலர் அநேகவிஷயங்களில் குற்றமற்றோராகவேயிருக்கின்றார்கள். அவர்களும், நுணுகியாராய்ந்து அறியுமிடத்து, யாதேனுமோர் விஷயத்திலேனுங் குற்றமுமுடையராகவே காணப்படுவர். இவ்விதமானோர், பாவமும் குற்றமுமான செயல்களைத் தம்மனச்சாட்சிப்படி தவிர்த்தே நடப்பார்களாயினும், சிலவிதமான குற்றங்களைப் பாவமல்லவென்று தவறாய்க் கருதியும் ஒழுகுவார்கள். நிதர்சனமாக சிலர் பஞ்சபாதகங்களாகியவற்றைத் தவிர்த்து ஒழுகுமிடத்தும், தாம் பொருளினால் அதிகமுட்டுப்பாடுடையராயிருப்பின் தம் குடும்பத்தின் பரிபாலனத்திற்காகச் செல்வரிடத்தில் பொருளை ஏமாற்றிப் பெறுதல் அல்லது நம்பிக்கைத்துரோகமாய்க் கவர்தல் அத்துணை அதிகபாவமல்லவென்று கருதி ஒழுகுவர். சிலர் ஆபத்துக்குப் பாவமில்லையென்று பொய் கூறுவர். சிலர் சன்மார்க்கமும் யோக்கியமுமுடையரேயாயினும் வியபிசார தோஷத்திற்குட்பட்டிருப்பர். சிலர் பஞ்சபாதகமாதிய பாவங்களுக்குட்படாதவரேயாயினும், பொறாமை கபடம் அவதந்தரமாதிய துர்க்குணங்களுடையராயிருப்பர். சிலர், மேற்சொல்லிய குற்றங்கள் யாதுமில்லாதவராயிருப்பினும், "நான் சாஸ்திரவிதிவிலக்குகளினின்று தவறாதொழுகிய பரிசுத்தனாயிருக்கின்றேன். ஆதலால், யாவரினும் மேம்பட்டிருக்கின்றேன்" என்று தம்மையே மேலாக மதித்து அகம்பாவமுடையோராய், ஈற்றில் ஆத்மசுகம் பெறுதற்கே அகரு

காய்விடுகின்றனர். ஆதலால் பரிபூரணஞானிகள் தவிர, ஏனையோரெல்லாம் ஒவ்வோர்குற்றத்திற்கேனும் ஆளாகியேயிருப்பர்

ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் "குற்றங்குறையக் குணமேலிடவருளை, யுற்றவரேயாவிக்குறவாம்பராபரமே" எனவும், "குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுமன்பர்கூட்டத்தையே முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாய் சுத்தமூடநெஞ்சே" எனவும், திருவள்ளுவநாயனர், "அரியகற்றசற்றார்கண்ணுந்தெரியுங்கா, லின்மையரிதேவெளிறு" என்றுங் கூறியவற்றை உற்றுநோக்கின் இப்பழமொழி உண்மையென்றே புலப்படும்.

43. கசடருக்குயோகம்வந்தால் கண்ணுந்தெரியாதுகாதுங்கேளாது.

மனிதரில் கசடராகியவர்களுக்குச் செல்வம் அதிகாரம்முதலியன கிடைத்தால், அவர்கள் நான் என்ற அகம்பாவமிக்குடையோராகி, நல்லது இன்னது தீயது இன்னது என்று தெரியாமலும், பெரியோர்மொழிகளைக் கேளாமலும் ஒழுகுவர். தாம் வெல்வதே கருமமாயிருப்பர்.

அவர்கள், தமக்குக்கிடைத்த செல்வங்களைத் தருமச்செயல்களுக்கு ஈயாமல், எழுந்தமாநத்தில் தம்மனத்திற்குப் பிடிக்காத அயலாரைக் கெடுத்தற்குச் சதிசூழ்வதற்கான இழிதொழில்கட்கும், துட்டர் தீயோர் வேடக்காரர் புரட்டர்களுக்குமே வாரியிறைப்பார்கள். தம் வெற்றிப்பாட்டையும் கீர்த்தியையும் விரும்பித் தகாவழிகளில் செலவிடுவார்கள். தமக்குக்கிடைத்த அதிகாரத்தைக் குரங்கின் கைக்கொள்ளிபோலாக்கி, நல்லோர்க்கு இடுக்கண் விளைப்பதற்கும் தீயோர்க்கு உதவி புரிதற்கும் உபயோகிப்பார்கள். இக்காரணம்பற்றியே பெரியோர், "செல்வம்வந்துற்றகாலைத் தெய்வமுஞ் சிறிதுபேணார், சொல்வனவறிந்துசொல்லார்சுற்றமுந்துணையுநோக்கார், வெல்வதேகருமமல்லால் வெம்பகைவலிதென்றெண்ணார், வல்வினைவிளைவுமோரார்மண்ணின்மேல்வாழுமாந்தர்" என்றும், "உடைப்பெருஞ்செல்வத்துயர்ந்தபெருமை, அடக்கமி லுள்ளத்த ஞகி—நடக்

கையின, ஒள்ளியனல்லான்மேல்வைத்தல்குரங்கின்கைக், கொ ள்ளிகொடுத்துவிடல்" என்றுங் கூறினார்கள்.

44. கடல்வற்றினால்கருவாடுதின்னலாமென்று உடல்வற்றிச்செத்ததாங்கொக்கு.

கடல்நீர் வற்றினால் அதிலுள்ள மீன்களெல்லாம் இறந்து போகவே, அவைகளை இலகுவாய்ப் பிடித்துத் தின்னலாமென் று ஒருகொக்குக் காத்துக்கொண்டிருக்குமாயின், ஈற்றில் கட ல்வற்றப்போவதுமில்லை, கொக்குக் கருவாடு தின்னப்போவது மில்லை.

அதுபோல, ஒருகாலத்தும் சம்பவிக்கப்போகாத காரியங் களைச் சம்பவிக்குமென்று காத்துக்கொண்டிருந்து, ஈற்றில் ஏ மாந்து வருந்துவோர் இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாவர்.

45. கடுகுபோனஇடமாராய்வார் பூசினிக்காய்போனஇடந்தெரியாது.

சிலர் தமது பொருளுக்குண்டாகுஞ் சொற்பநட்டங்களை, சாதுரியமாய் நாடியறிவர். ஆனால், பெருநட்டங்களையும், நாள் விகிதமாய் விளைந்து பெரிதாகும் நட்டங்களையும், அறியமாட் டார். புத்திவியவகாரசாதுரியம் முதலியன குறையப்பெற்றி ருத்தலினாலேயே, அன்னோரது புத்தியில் அந்நட்டங்கள் தோ ன்றுவதில்லை. இவ்விதமானோர் தம்வாழ்க்கையில் நீடியகாலமு ஞ்செல்வராயிருத்தல் அரிதாகும்.

46. கடைத்தேங்காயைஎடுத்து வழிப்பிள்ளையாருக்குஉடைத்தாற்போல.

தன்சொந்தப்பொருளைக் கொடுத்துக் கிரயத்திற்கு வாங் காமல், பிறர்க்குரிய தேங்காயைக் களவாயெடுத்துக்கொண்டு போய், வழியிலெதிர்ப்பட்ட பிள்ளையாருக்கு உடைத்தல் தரு மமன்று.

இவ்விதமே, சிலர் அநியாயமான செயல்களைச் செய்துவி ட்டுக் கோயில்களில் பூசை திருவிழாக்கள் செய்வித்தால் பாவ

ந்தீர்ந்துபோமென்று கருதி ஒழுகுவர். சிலர், நம்பிக்கைச்சொத்துக்களை அப்பொருளுக்குரியோர் பதறிக் கதறிப் பரிதபிக்கும் வண்ணம், முற்றுகவோ அல்லது ஒருபகுதியையோ கவர்ந்து, அதனெருபாகத்தைக் கோவிலுக்கு ஈய்ந்துவிடின், அல்லது தருமத்திற்குச் செலவுசெய்துவிடின், பாவமுண்டாகாதென்று கருதுவர். சிலர் ஒருவனது பொருளை அபகரிக்கும்நோக்கமாக நீதிஸ்தலங்களில் வழக்காடும்போதுகூட, பிள்ளையாரே! இவ்வழக்கை எனக்கு நன்மையாகவே தீர்ப்பித்தால், உனக்கு ஆயிரம்மோதகமும் படைத்துத் தேங்காய்களுமுடைப்பேன்" என்றவிதமான நேர்கடன்களும் சங்கற்பிப்பர்.

இவ்விதமான செயல்களெல்லாம், தெய்வத்திற்குக் கைலஞ்சங்கொடுத்தல்போன்ற செயல்களேயாம். ஆதலால் விதித்தனசெய்தலினும் விலக்கியன ஒழித்தலே முக்கியமாகும்.

தெய்வபக்தியிற் சிறந்து விளங்கிய சில மகான்கள், விதித்தனசில செய்தற்காக விலக்கியன தவிராமலும் ஒழுகியிருக்கின்றூர்களேயெனின், அது லௌகீகத்தவர்க்குப் பொருந்தாது எனவிடுக. ஏனெனில் நீந்துதலில் திறமையுடையோன் நீரின்கண் தன் கைகால்களைத் துழாவாமலும் மிதந்திருக்க இயன்றவனுவான். அவ்விததிறமையற்றேன், அவனைப்போலத் தானுஞ்செய்யத்துணிவானுயின், நீரினுள் மூழ்கியேவிடுவான். அதுபோல, தம்செயலென்றுணராமல் ஈஸ்வரன் செயலேயென யாவற்றையுங் கருதியொழுகுவோராகிய ஞானிகளின் செயல்களைப்பார்த்து லௌகிகத்தவரும் ஒழுகுவாராயின், அவர்கள் அதோகதிப்படுதல் திண்ணம். இக்கருத்துப்பற்றியே நீதிநெறிவிளக்கநூலாசிரியரும்,

> "இசையாதபோலினு மேலோர்செய்கை
> வசையாகாமற்றையோர்க்கல்லால்—பசுவேட்டுத்
> தீயோம்பிவான்வழக்கங்காண்பாரையொப்பவே
> வேனெம்பிவைன்றின்பவர்." என்று கூறினர்.

47. தண்டதுகற்கப்பண்டிதனுவான்.

தான் காணும் நூல்களெல்லாவற்றையும் ஒருவன் கற்று வருவானாயின், அவன் காலாந்தரத்தில் பண்டிதனாவன்.

பலநூல்களையுங் கற்பவனொருவன் அந்நூலாசிரியர்களின் அறிவு தன்னில் பதியப்பெறுவான். எனவே, பலவிஷயங்களி லும் அறிவுடையோனாகிப் பாண்டித்தியமும் எய்துவன்.

அதமமத்திமமான நூல்களைக் கற்றல் உசிதம் அன்றேயெ னில், அன்னம் பாலையும் நீரையும் பிரித்துப் பாலையுண்ணல் போல, விவேகியான மாணாக்கன் குற்றங்களைந்து குணங்களை யே கிரகிப்பான் என்று அறிக.

குற்றங் குணம் இரண்டையும் ஒருங்கே கிரகிக்கும் கிளி போன்ற மாணாக்கரும் ஈற்றில் திருந்தி அறிவெய்துவர்.

48. கல்வியழகே அழகு.

ஆடவர்க்கேயாயினும் மாதர்க்கேயாயினும், கல்வியுடை மையே உண்மையான அழகாகும். உடம்பினழகும், உடைய ழகும் நகையழகுமாகிய பிற அழகுகள் உண்மையான அழகுக ளாகா.

பிரசித்தகூட்டங்கள் கொண்டாட்ட சபைகளாதியவற் றில் கூடியிருப்போர் சபைப்பழக்க வழக்கங்களிலும் பிரசங்க சம்பாஷணைகளிலும் சேரவேண்டி நேரிடும். அச்சமையங்களில் அறிவாளிகள், சபைப்பழக்க வழக்கமாதிரிகளினாலும், நாகரி கம் கல்வியறிவு முதலியவற்றினாலுமே ஒருவனை அல்லது ஒரு த்தியை மதிப்பர். புறச்சுத்தத்திலும் அகச்சுத்தமே விசேடமு டைத்தாதல்போல, புறஅழகிலும் அகஅழகாகிய கல்வியழகே சிறந்த அழகாகும். கேவலம் பாவைகள்போல விலையுயர்ந்த ரத் தினாபரணங்களையும் பட்டாடைகளையும் சுமப்பதனால் கண்ட பலன் யாதுமில்லை.

இதுபற்றியே நீதிநெறிவிளக்க நூலாசிரியரும்,

"கற்றூர்க்குக்கலவநலங்னகலனல்லால
மற்றோரணிகலம்வேண்டாவாம்—முற்ற
முழுமணிப்பூணுக்குப்பூண்வேண்டாயாரே
அழகுக்கழகுசெய்வார்."

என்று கூறுனா.

49. கழுதையறியுமாகந்தப்போடிவாசனே.

சுகந்தமான சுண்ணத்தின் அருமையைக் கழுதை அறியாது. அதுபோல, சிலவிதமான வித்தைகள் பொருள்கள் முதலியவற்றின் அருமையை அவ்வவற்றின்பெருமையை யறியாதார் உணரமாட்டார்கள்.

50. கட்குடித்தவனுக்குக்கள்ஏப்பம் பால்குடித்தவனுக்குப்பால்ஏப்பம்.

ஒருவன் புசித்த உணவின்மணமே ஏப்பம்விடும்போதுமுண்டாகும். அதுபோல, ஒருவன் தான்விரும்பிக் கற்ற நூல்களின் தன்மைபோலவே குணம் பேச்சு ஒழுக்கம் முதலியனவும் பொருந்தியிருப்பன். அசுத்தமனமுடையோன் உள்ளொன்று நினைத்துப் புறம் ஒன்றுபேசித் தனது கபடத்தை வெளியிடுவான். சுத்தமனமுடையோன், தன்னகத்திற் கரவின்றி வாக்கும் மனமும் ஒத்திருப்பான். இவைபோன்ற பிறவற்றையும் ஊகித்தறிக.

51. கள்விற்றுக்கலப்பணஞ்சம்பாதிப்பதைவிடக் கற்பூரம்விற்றுக்காற்பணஞ்சம்பாதிப்பதுமேல்

அநியாயமானவழிகளால் அதிகமானபொருள் சம்பாதிப்பதைக்காட்டிலும், தருமமானவழிகளால் சிறிதுபொருள் சம்பாதிப்பது விசேடமாகும்.

கள்விற்பதால் அதிகலாபமடையினும், அக்கள்ளைப் பருகினோர் தமக்கும் தம்பெண்டிர் பிள்ளை அயலார் அன்னியர் யாவர்க்கும் கூடாதவராகிக் கொடிய தீங்குகள் புரிவதால், அத்தொழில் தருமமான தொழிலன்று.

இவ்விதம் அதருமமான தொழில்களும் உலகத்தில் சில வுள. ஆதலால் அவ்விததொழில்களைச்செய்து உலகத்தில் தீமையைப் பெருக்காமல், பிறர்க்கு நன்மையான தொழில்களையே செய்து பொருள் சம்பாதித்தல் வேண்டும். இக்கருத்தைப் பற்றியே, ஔவையார் "ஈதல் அறம், தீவினைவிட்டீட்டல் பொருள்" என்றார்.

52. கறக்கஊறும்ஆவின்பால் கற்கஊறும்மெய்ஞ்ஞானம்.

பசுவில் பால் அதிகமாய்க் கறந்து வழக்கப்பட்டால், முன்னிலும் அதிகமாய்ப் பெருகி ஊறும். கல்வியையும் ஒருவன் கற்கக்கற்க மெய்ஞ்ஞானம் மேன்மேலும் வளர்ந்து வரும்.

சிலர் பத்திநெறிநிலைநின்று விரதத்தோடுதவம்பல இயற்றினல், அதுவே ஞானத்தை நேரே விளைக்கும் என்று கருதி அறிவைப் பெரிதாகப் பாராட்டார். சிலர், "நாம் அதிகம் கற்பதேன்? கற்றோரெல்லாம் கற்றபடியொழுகுகின்றார்களா? இல்லையே! ஆதலால் அதிகம் கற்பதில் பிரயோசனமில்லை" என்று கூறித் தமது மௌட்டிகத்தை வெளியிடுவர். இவ்வாறு அறிவைத்தேடுதலில் சிரத்தையில்லாதோர் தாமதகுணத்தின்வசப்பட்டவரேயாவர்.

தானே நூல்களை வாசித்தேனும் அல்லது சிரவணமனனங்கள்செய்தேனும் அறிவைத்தேடமுயலாவிடின, மெய்ஞ்ஞானம் விளைதல்அரிது. கல்வியின்றியுஞ் சிலர்ஞானிகளாய் விளங்கியிருக்கின்றார்களேயெனின், அவர்களும் முற்சனனங்களில் கல்வி கேள்விகளினல் அறிவுடையோராயிருந்த பூர்வவாசனையினலேயே அவ்விதஞானம் எளிதில் வாய்க்கப்பெற்றவரென்றறிக.

கல்வி, அறிவு, கற்றபடிநின்று அநுபவத்துணர்தல், ஆகிய மூன்றும் காரணகாரிய முறையாயுள்ளன. ஒருவன் ஆரம்பத்தில் அறிவுக்குரிய விஷயங்களை அர்த்தமுணராமல் குருட்டுப்பாடமாகவே, பிறரது உதவிகொண்டு கற்கின்றான். அது செயற்கைக் கல்வியாகும். தான் கற்றவைகளைக் காலக்கிரமத்தில் தனது அநுபவத்திலும் ஒட்டியுணர்ந்தபின்பே, அவைகள் அ

வனுக்கு அறிவாகப் பரிணமிக்கின்றன. அவ்விதம் பரிணமித்த அறிவே ஈற்றில் ஞானமாக விகாசமுறுகின்றது. ஆகவே, அவை ஒவ்வொன்றும் தாம் பரிபாகமுறுங்காலம்வரையிலும் வெளித் தோன்ருமல் அவ்வியக்தமாகவேயிருக்கும். அவ்விதமிருத்தல் பற்றி, கல்வியின் அருமையை உணராது உபேட்சித்தல் அறி வீனமாகும்.

ஒருவன் இறக்கும்போது வித்தையும் கர்மங்களும் பூர்வ வாசனைகளும், அவனை மறுபிறப்பிற்குந் தொடருகின்றனவென் று வேதசாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றன. எனவே, ஒருவன் தேடிய அறிவு ஒருகாலத்தும் வீண்போகாது என்பது பெறப்படுகின்றது. திருவள்ளுவநாயனரும் இதை வலியுறுத்தியே, "ஒருமைக்கட்டான்கற்றகல்வியொருவற், கெழுமையுமேமாப்புடைத்து" என்று கூறியதுடன், கல்லாதாரினிழிவை "கல்லாதான்சொற்காமுறுதல் முலையிரண்டு, மில்லாதாள்பெண்காமுற்றற்று" என்றுங் கூறினர்.

53. கற்கையிற்கல்விகசப்புகற்றபின்அதுவேயினிப்பு.

கல்வியைக் கற்கும்போது ஆரம்பத்தில் கசப்புப்போலத் தோன்றும். கற்றபின்னே, அதனுல் விளையும் நன்மை பெருமை கீர்த்தி ஞானம் முதலியவற்ருல் மனஞ் சந்துஷ்டியெய்தி இன்பமுண்டாகும்.

ஆதலால், கல்வியைக் கற்கும்போது கஷ்டமாயிருக்கிறதே யென்று மனஞ் சோர்வடையாமல், வருந்தியேனும் யாவருங் கற்றல்வேண்டும்.

54. கற்றவரதுகோபம் நீரின்பிளவுபோல.

கற்று அறிவெய்தப் பெற்ரோரது கோபம் நீரிலுண்டான பிளவு திரும்பவும் ஒன்றிவிடுதல்போல, தணிந்துவிடும்.

விப்பிரமவிகாரங்கள் மனிதருக்கு இயல்பாயமைந்தமையால், அறிவுடையோரும் அரிதாய்க் கோபத்தின்பாற்படுவர்.

ஆனால், அக்கோபத்தினால் விளையுங் கேடுகளையுணர்ந்து, அறிஞர் அதற்கு இடங்கொடாமல் தாமே சாந்தமெய்துவர்.

கோபம் இருவகைத்தாகும். ஒன்று முன்னிலையில் உடனிகழ்காரியம்பற்றிச் சடுதியிலெழுந்து தணியும் இயற்கையுடையது. மற்றையது, ஒருவன் எதிரிலின்றி வேறுவழிகளால் வாழ்க்கைநடையின்கண் விளைக்குந் தீங்குகளால், உள்ளிருந்தெழும் இயற்கையுடையது. இவ்விருவித கோபங்களினாலும் அனர்த்தங்கள் விளைதல்கூடும். பின்கூறிய கோபத்தினால் விளையுந்தீங்குகள் பழிவாங்கும் நோக்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவாகவிருக்கும். இப்பழிவாங்குங் குணத்தை அறிவுடையோர் நல்லதென்று கொள்ளார். ஒவ்வொருவரும் பதில் தீங்குசெய்தலே ஆண்மையென்று கருதி ஒழுகுவாராயின், இவ்வுலகமானது ஒன்றற்கொன்று பகையாயுள்ள பலவேறுபட்ட மிருகங்களையடைத்த கூடுபோலாய்விடும். அன்றியும் ஒருவனது ஆத்மலாபமும் பழிவாங்குங் குணத்தினால் தடைப்படும். இவ்வுண்மைகளை உணர்தலினாலேயே ஞானிகளாயுள்ளோர் அவர்கள் துறவறத்தினராயினுஞ்சரி, இல்லறத்தினராயினுஞ்சரி உலகத்தவரின் இகழ்ச்சி புகழ்ச்சிகளைக் கவனியாமையால் பாமரரின் நிந்தைக்குள்ளாகின்றனர். ஆனால் உண்மையான அறிஞரே அவர்களது பெருமையை அறிய இயன்றவராவர். பழிவாங்காதிருத்தலே சிறந்த அறிவாகுமென்பதை யுணர்த்தவே திருவள்ளுவநாயனார் "அறிவினுளெல்லாந் தலையென்பதீய, செறுவார்க்குஞ் செய்யாவிடல்" என்று கூறினர்.

இனி, தீயவரோ எக்காலமும் தாம்கொண்ட கோபந்தணியாமல் பழிவாங்கவே காத்திருப்பர். இன்னோரின் இழிகுணத்தையும் நல்லோரின் உயர்குணத்தையும் விளக்கியே ஔவையார் "கற்பிளவோடொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப், பொற்பிளவோடொப்பாரும்போல்வாரே—விற்பிடித்து, நீர்கிழியவெய்த வடுப்போலமாறுமே, சீரொழுகுசான்றோர்சினம்" என்றுங் கூறினர்.

55. கற்றவனுக்குமயிரத்தனை கல்லாதவனுக்குமலையத்தனை

வித்தைகளைக்கற்றவன் தனது தொழில்களை மிகச்சுலபமாயும் காலதாமதமின்றியுஞ் செய்ய வல்லவனாவன். அவைகளைக் கல்லாதவனோ, அத்தொழில்களைச் செய்யப்புகின், மலையத்தனைபெரிதாய்க் கண்டு மயங்குவன்.

56. கன்மத்தினாற்சாதியன்றிச் சென்மத்தினாலில்லை.

ஒருவன் தனது ஜன்னியகுணத்திற் கியையச் செய்யுங்கர்மங்களினால், வருணம் ஏற்படுமேயன்றி, கேவலம் தான் பிறந்த வருணத்தினாலேயே அவ்வருணத்தலைவனாகமாட்டான்.

குணகர்மவிபாகங்களினாலேயே சாதிவித்தியாசங்களுண்டாயிருக்கின்றனவென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அக்குணகர்மவிபாவங்கள், ஸ்தூல இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாவண்ணம் ஒவ்வொருவரதும் சூக்கும சரீரத்தின்கண் அமைந்துள்ளன.

அங்கப்பழுதற்றவனுக்கு அங்கப்பழுதுற்றவனும், அங்கப்பழுதுற்றவனுக்கு அங்கப்பழுதற்றவனும் பிறத்தல்போல, உயர்வருணத்தவனிடத்தில் தாழ்வருணத்தவனும், தாழ்வருணத்தவனிடத்தில் உயர்வருணத்தவனும் பிறத்தல் சம்பாவிதம்.

ஒருவன் குணசீலம் தியாகம் ஞானம் முதலியன உடையவனாய் பிரமசாக்ஷாத்காரம் பெறுதலே வாழ்க்கையின் இலக்ஷியமென்று கருதி முயல்பவனாயும், சீவர்களிடத்தில் செந்தண்மை பூண்டொழுகுவோனாயும் இருத்தல்பற்றியே பிராமணவருணத்திற்குரியவனாகின்றான்.

தேசாபிமானம் பரோபகாரம் துஷ்டநிக்கிரகம் சிஷ்டபரிபாலனம் தைரியம் வீரியம் முதலிய குணகர்மங்களுடையனாதல்பற்றியே, ஒருவன் க்ஷத்திரிய வருணத்திற்குரியனாகின்றான்.

ஒவ்வொரு நாட்டினரது வாழ்க்கைக்கும் இன்றியமையாத, உலகத்தின் பற்பலபகுதிகளிலுமுள்ள கிருஷிகப்பொருள்கள் கைத்தொழிற்பொருள்கள் முதலியவற்றை அந்தந்த நாட்டினர்க்குப் பதிற்பொருளுக்காக விற்றலினாலும், அவைகளை உற்

பத்தி செய்வித்தலினாலும், தருமச்செயல் ஈதலாதியன உடையனாதலாலும் தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை விருத்திசெய்பவனாதலாலுமே ஒருவன் வைசிய வருணத்திற்குரியனாகின்றான்

பகுத்துணர்தல் அவதானம் உபமானம் முதலிய மனோதத்துவங்களின் குறைவினால் கூட்டி முடிக்கவும் பிரித்துணரவும் சத்தியின்றிப் பிறாது ஏவலையே செய்தற்கு இயல்புடையனும் பிறாது ஆதாரத்திலேயே இருக்கவேண்டியவனுமிருத்தல்பற்றியே ஒருவன் சூத்திர வருணத்திற்குரியனாகின்றான்.

மேற்சொல்லிய குணகர்மங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பிறவியிலேயே ஜன்னியகுணமாய் அமைகின்றன. அப்பிறவிக்குணமான மனச்சார்புகளுக்கியையவே செயலும் ஒழுக்கமும் பெரும்பாலும் அமையும்.

பிராமணனுக்குப் பிறந்தவனிடத்தில் பிராமணனுக்குரிய ஒழுக்கமும் குணமும் இலவாயின், அவன் பிராமணன் அல்லன். சூத்திரனுக்குப் பிறந்தவனிடத்தில், பிராமணத்துவகுணகர்மங்களுளவாயின், அவன் சூத்திரன் அல்லன்.

திருஷ்டாந்தமாக: யாவராலும் போற்றற்குரிய சிவபத்தராய் விளங்கிய, பறைக்குலத்தில் அவதரித்த நந்தனாரையும், சிறந்த சன்மார்க்கரும் அதிக அறிவாளியும் வள்ளுவகுலத்தவருமாகிய திருவள்ளுவநாயனாரையும், புங்கனூர்ப்புலைச்சியின் வயிற்றிலுதித்த பராசரிஷியையும், அப்பராசரிஷிக்குச் செம்படத்தியிடத்திற் பிறந்த வேதவியாசரையும், கீழ்க்குலத்தில் அவதரித்தமையாலேயே கீழ்வருணத்தவரென்று கூற யாவரேனுந் துணிவாரா? அவர்கள் கீழ்க்குலங்களினின்று தோன்றினும் அக்குலத்தினர்க்குரிய குணகர்மங்களின்றி, தத்தம் ஜன்னியகுணத்திற்கியையவே மேல்வருணத்தவராய் விளங்கினர்

வேதாந்த சித்தாந்த நூல்களிற் கூறப்படும் பிராமணத்துவம் முதலியன ஒவ்வொருவரின் குணகர்மங்களைப் பற்றியிருக்குமேயன்றித், தேகத்தைப்பற்றியிரா.

மேற்சொல்லியவைகளையுள்ளடக்கியே, திருவள்ளுவநாயனாரும், "அந்தணரென்போரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்கும், செந்தண்மைபூண்டொழுகலான்" என்றும், "பிறப்பொக்குமெல்லாவுயிர்க்குஞ்சிறப்பொவ்வா, செய்தொழில்வேற்றுமையான்" என்றும் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

57. கற்றுக்கொடுத்தசொல்லும் கட்டிக்கொடுத்தசாதமும்நெடுநாளுதவாது

நெடும்பயணஞ்செல்வோனுக்கு வழியுணவுக்காகக் கட்டிக்கொடுத்த சாதம் நெடுநாளைக்கு உபயோகப்படமாட்டாது.

அதுபோல, சுயபுத்தியைக்கொண்டு பேசுந்திறமையற்றவனுக்கு, நெட்டுருப்பண்ணிச் சொல்லும்படி கற்றுக்கொடுத்த வார்த்தை கல்விமுதலியனவும் அதிக பிரயோசனத்தை விளைக்கமாட்டா. ஆகவே, ஒருவனுக்கு இயற்கையாக உள்ளிருந்துண்டாகும் அறிவே விசேடமுடைத்தாம்.

பிறரது உதவிகொண்டு செயற்கையாகக் கற்குங்கல்வி, இயற்கையறிவு விகாசமுறுதற்கு உபகரணமாயமைகின்றதேயன்றி, வேறன்று. ஒருவனுக்கு அறிவாகப் பரிணமிப்பது இயற்கையறிவேயாம். திருஷ்டாந்தமாக: வளருகின்ற ஒருமரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். அம்மரத்தை, நீர்பாய்ச்சி மிருகங்களினின்று காப்பாற்றினவன், அதைத் தானே வளர்த்தவனென்கின்றான். ஆனால், வாஸ்தவத்தில் அம்மரம், தானே வளர்ந்ததன்றி, அம்மனிதன் அதை வளர்த்தவனல்லன். அவன் அம்மரத்திற்கு இடையூறுகள் வராவண்ணம் பிரதிபந்தகங்களை விலக்குதற்குச் சாதகமாத்திரமாகவேயிருந்தான். அவ்வளவேயன்றி, மரம் தனக்குரிய இயற்கைச் சத்தியைக்கொண்டு,தானாகவே வளர்ந்தது.

அதுபோல, சகலசீவர்களுக்கும், உள்ளிருந்தே அறிவுசிறிதுசிறிதாகப் பிரகாசமுற்று விகாசமெய்துகின்றது. அது உயிர்க்கு ஒளியாக என்றுங் கூடவேநிற்குஞ் சிற்சத்தியின் அருளால் நிகழ்வதாம்.

ஒருமாணுக்கன், ஆசிரியன் போதித்ததை நெட்டுருப்பண்ணி ஒப்புவிப்பதனலேயே, அவன் அவ்விஷயங்களை அறிந்தவனாகான். அம்மாணுக்கன் தான்கூறுவதை உள்ளத்தில் இயற்கையறிவாக உணர்ந்து கூறினால்தான் அது அவனுக்கு அறிவெனப்படும். ஆகவே, மாணுக்கன் செயற்கையறிவாகத் தேடியகல்வி, இயற்கையறிவு விகாசமுறுதற்குச் சாதனமாகின்றதேயன்றி, அது நேரே அறிவை உண்டாக்குவதில்லை. இங்ஙனமின்றி, செயற்கையறிவே, இயற்கையறிவின்றி அறிவை உண்டாக்குவதுண்டெனில், ஆசிரியன்போதித்ததை மாணுக்கரெல்லாம் ஏற்றக்குறைவின்றி ஒரேபடியாகக் கிரகித்து ஒரேயளவான அறிவுடையோராய் விளங்கல்வேண்டும். அவ்வாறில்லையென்பது யாவரும் அநுபவத்திற் கண்ட உண்மையாம்.

இந்த இயற்கையறிவு சீவர்களின் தன்மைநிலைமைகளுக்கேற்ப, சுபாவ உணர்ச்சியென்றும், யுத்தியறிவென்றும் அருளறிவென்றும் பலதிறப்படும்.

ஏகாக்கிரசித்தப்பயிற்சி (Concentration of mind) யினல், இந்த இயற்கையறிவைத் தீவிரமாய் வளரச்செய்யலாம். எவ்வாறெனில், ஒருவன், தன்முன் தோன்றும் விஷயங்களை அகக்கண்ணால் உற்றுநோக்கிப் பழகல்வேண்டும். அது உணவைக் கையினலெடுத்தற்குச் சமமாகும். அவ்வாறெடுத்தவற்றைச் சிந்தையிற்கொண்டு மனனம்பண்ணல் வேண்டும். அது உணவை மென்று புசித்தற்குச் சமமாம். பின்னர்த் தியானித்தல் வேண்டும். அது இரைக்குடலிற் சேரும் உணவை விபாகப்படுத்தற்குச்சமமாம். இவ்வாறு மனத்திற்கு உணவுகொடுப்போரே இவ்வுலகத்தில் அறிவாளிகளாக விளங்குகின்றனர். இத்தன்மையுடையோர், எழுத்தறிந்தோர்க்குள் உளராதல்போலவே எழுத்தறியாதோர்க்குள்ளும் உளராகின்றனர்.

58. காய்த்தமரம் கல்லேறிபடும்.

காய்களையுடையமரமே கல்லெறிபடுகின்றது. அதுபோல் உலகத்தில் ஞானிகளும், பெரியோரும் சிலதருணங்களில் பாமரசனங்களினல் தொந்தரவுக்குள்ளாகின்றனர்.

59. காரியத்தைப்பற்றிக் கழுதையின்காலையும்பிடி.

தருமமானகாரியம் யாதேனும் நிறைவேறுதற்கு, தாழ்ந்த பதவியிலுள்ளோனது தயவும் இன்றியமையாது வேண்டப்படின், அவனுக்கும் தாழ்மைசொல்லித் தாழ்மையாய் நடந்து, காரியசித்திபெறல் வேண்டும் என்பதை இப்பழமொழியுணர்த்துகின்றது.

60. காலத்துக்குஏற்றகோலம்.

காலசக்கரம் ஒயாது சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கின்றது. அதன் சுற்றுதலுக்கியைய இப்பிரபஞ்சமும் அதன்கணுள்ள சேதனசேதனப்பொருள்களும், தத்தம் பூர்வநிலையினின்று மாறிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. ஆகவே, ஓர்காலத்தில் ஒருவிதசுபாவமும் நிலையுமுற்றிருந்த வஸ்து பின்னர் ஓர்காலத்தில் வேறொருவித சுபாவம எய்துகின்றது. தாவரங்கள் செந்துக்கள் மிருகங்கள் மனிதர் ஆகிய எல்லாம் தத்தம் சுபாவங்களிலும் ஆகிருதிகளிலும் காலத்துக்குக்காலம் வேற்றுமையடைந்துகொண்டே வருகின்றனவென்பதை, தற்கால நவீனதத்துவசாஸ்திரிகளும் தமது நெடுங்கால பரிசோதனையைக்கொண்டு ஐயமற அறிந்திருக்கிறார்கள். சேதனப்பொருள்களிடத்திலும் அசேதனப்பொருள்களிடத்திலும் இயல்பாயுண்டாகும் இம்மாறுதல்கள் ஈசுவர சங்கற்பத்தின்படியே நிகழும். இதையே காலகதி என்றுங் கூறுவர்.

ஆதலால், ஈசுவரசங்கற்பத்தின்படி நிகழும் இக்காலகதிக்கியைய மனிதரும் தம்மைக் காலத்துக்கேற்ற கோலமாய், திருத்திக்கொண்டு போனால்தான், உலகத்தில் பங்கமுறாமலிருக்க முடியும்.

இவ்வுலகமாகிய சமுத்திரத்தில் சீவராசிகள் மேலுங்கீழுமாய்ச் குமிந்துகொண்டு தத்தளிக்கின்றன. எந்தப்பிராணிகள் மற்றைய பிராணிகளுக்கூடாக மிதந்துவந்து மேலெழுகின்றனவோ அந்தப் பிராணிகளே சீவித்திருக்கின்றன. அஃதாவது, தமது சொந்தப் பிரயத்தனத்தினால் தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்பவைகளே தப்பிப்பிழைக்கின்றன.

மனிதசாதியாரிலும் எவர்கள் தமது யுத்திவலிமை சாதுரியங்களினாலும், இயற்கைவசதிகளினாலும் மேல்நிலையை யெய்துகின்றனரோ, அவர்களே பங்கமுறாமல் நிலைத்திருத்தல் சாத்தியமாகும். இவ்விதம் நிலைபெற்றிருத்தற்கு ஓர்காலத்தில் ஒருசாதியார்க்கு உபயோகமுற்றிருந்த சாதனங்கள், பின்னோர்காலத்தில், மற்றொருசாதியார் அவைகளிலுஞ் சிறந்த சாதனங்களைக்கொண்டு போட்டியிடுதலால், உபயோகமின்றிப் போகவுங்கூடும். உதாரணமாக, முற்கால யுத்தங்களில் வில்லம்புகளே முக்கிய ஆயுதங்களாயிருந்தன. அவ்வாயுதங்களைக்கொண்டு, இக்காலத்தில் அதிநூதன பீரங்கி முதலிய ஆயுதங்களுடன் எதிர்ப்போரை, வெல்ல யாவராலும் இயலுமா? இயலாது. ஆதலால், ஒருகாலத்தில் உபயோகமுற்றிருந்த சாதனங்கள் நெடுங்காலமும் அவ்விதமே யிருக்குமென்றெண்ணி, காலத்துக்கேற்ற முறைகளை அநுசரியாமல் வாழ்வோர், ஏனையசாதியாரது போட்டிக்கு எதிர்நிற்கமாட்டாமல் பங்கமுறுவார்கள்.

உலகத்தில் எக்காலமும் மாறுதலடையாமலுள்ளவைகள், ஆன்மதத்துவங்களேயாம். அவைகளையே உபநிடதங்கள் முதலியன எடுத்துக் கோஷிக்கின்றன. வேதங்கள் உற்பத்திநாசம் அற்றனஎன்று கூறுவதன் தாற்பரியமும் இதுவேயாம். ஆதலால், என்றும் மாறாத தத்துவங்களைத் தவிர, மற்றையன எல்லாம் காலகதிக்கியைய மாறவுந் தக்கனவேயாம். அவ்விதம்மாறிக்கொண்டுமே வந்திருக்கின்றன. வருகின்றன.

இனி, மனிதர்க்கு லௌகிக க்ஷேமங்களே பாரமார்த்திக க்ஷேமங்களுக்கும் உதவியாயமைந்திருக்கின்றன. ஆதலால், காலகதிக்கியையத் திருத்தமெய்தாமல், லௌகிகக்ஷேமங்களைப் போக்கிலேபோக விடுவோர், பரமார்த்திக க்ஷேமத்தையும் சிறிதுசிறிதாய் இழக்க நேரிடும்.

உலகத்தில் வழங்குகின்ற பாஷைகளிலும், எத்துணைச்சிறந்த பாஷையேயாயினும் காலகதிக்கியையச் சீர்திருத்தமுற்றுக்கொண்டு போகாத பாஷை காலாந்தரத்தில் தாழ்வுற்றுவிடும். இதுபற்றியே பவணந்திமுனிவரும் "பழையனகழிதலும் புதி

பனபுகுதலும், வழுவலகாலவகையினுனே" என்றுகூறினுர். பா ஷைகளுக்குக் கூறிய இவ்விதி பிறவிஷயங்களுக்கும் பொருந் தும்.

திருவள்ளுவநாயனுரும், "உலகத்தோடொட்டவொழுகல் பலகற்றுங் கல்லாறிவிலாதார்" என்றும் "ஒத்ததறிவான்உயி ர்வாழ்வான்மற்றையான், செத்தாருள்வைக்கப்படும்" என்றும், "பருவத்தோடொட்டவொழுகல்திருவினைத், தீராமையார்க்கு ங்கயிறு" என்றும், "எவ்வதுறைவதுலகமுலகத்தோ, டவ்வது றைவதறிவு" என்றுங் கூறியிருத்தல், மேற்சொல்லிய தாற்பரி யங்களையுள்ளடக்கியேயாம்.

இங்ஙனம் கூறினமையால், யாவற்றையுந் தலைகீழாக மாற் றிவிடல்வேண்டுமென்பது கருத்தன்று. ஈசுவரசங்கற்பத்தினுல் உண்டாகும் விளைவுகளையும் அவைகளுக்கு மாறுன அஞ்ஞான த்தின் விளைவுகளையும் சீர்தூக்கிப்பார்த்து, ஈசுவரசங்கற்பத் தையே கடைப்பிடித்து, அதற்கியையத் திருந்தி நடத்தல்வே ண்டும் என்பதேயாம்.

61. காரியமாகுமட்டுங்காலைப்பிடித்து காரியமானபிறகுகுமியைப்பிடிப்பதுபோல.

சிலர், ஒருவனிடத்தில் தமக்கு யாதேனுங் காரியம் ஆக வேண்டியிருந்தால், அவனை அண்டித் தாழ்மையாய் நடந்து தமது காரியத்தை முடிப்பித்துக்கொண்டு, பின்னர் நன்றியறி யாத தீங்கினராகி, தமக்கு அநுகூலம் புரிந்தோருக்கே பிரதி கூலமான செய்கைகள் புரிவர். இவ்வாறுன செயல்கள் இழிந்த குணத்தின் பாற்படும்.

62. காலங்கெட்டுக்கறுப்புக்கோழி வெள்ளைமுட்டையிடுகிறது.

கறுப்புக்கோழி வெள்ளைமுட்டையிடுதல் இயற்கையேயன் றி நூதனமல்ல. அதனை "காலங்கெட்டுக் கறுப்புக்கோழி வெ ள்ளைமுட்டையிடுகிறது" என்று கூறுதல் மூடத்தனமாகும்.

அதுபோல, சிலர், இவ்வுலகத்தில் இயற்கைரீதிப்படி நிக முஞ் சாதாரண விஷயங்களைத் தம் அறிவீனத்தினால் நூதனமாய்க் கொள்கின்றனர்.

திருஷ்டாந்தமாக: சிலர், இக்காலத்தில் தம்மனோபாவத்திற்கு ஒவ்வா விஷயங்களெல்லாம் கலிகாலவிபரீதம் என்று கத்துதல் சகசமாகிவிட்டது. சிற்சில காலங்களில் தர்மங் குன்றியும் அதர்மம் மேலிட்டும் இருத்தல் உண்மைதான். ஆனால், எவர்களது சங்கற்ப விகற்பங்களையும் பொருட்படுத்தாமல், பிரபஞ்சத்தைத் தன்னதிக்கத்தின் கீழாக்கித் தன்முன்னெதிர்ப்படுந் தடைகளைத் தன் காலசக்கரத்தின்கீழ் நசுக்கித் தன்தவறாத சங்கற்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு செல்லுஞ் சத்தியும் ஒன்றுண்டு. அதுவே ஈஸ்வரனது சத்தியாம். அந்த ஈஸ்வரனது சங்கற்பத்தின்பாற்பட்டு நிகழுங் காரியங்களைக் கலிகாலவிபரீதமென்று கூறல் மூடத்தனமாகும். இக்காலத்தில் கலிகாலவிபரீதம் என்று கத்துவோரிலேயே பெரும்பாலார் கலிகாலவிபரீதத்திற்கு இலக்கியமாகின்றனர்.

தர்மாதர்மங்களென்ன, நன்மைதீமைகளென்ன என்று அவைகளின் இலக்கணங்களை முந்தவேஉற்றுணராமல், ஒன்றைக் கலிகால விபரீதமென்னல் அறிவீனமாம்.

சாஸ்திரங்களில் தர்மாதர்மங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயினும், அவைகளின் இலக்ஷியார்த்தங்களை (எந்நோக்கம்பற்றிக் கூறப்பட்டதென்பதை) யறியாமல், அவிவேகபூரணகுருசிஷர்கதைக் கிலக்கியமாக, வாக்கியார்த்தங்களையே முக்கியமென்று விபரீதமாக விளங்கிக்கொண்டு அனர்த்தம் விளைத்தல் தவறாகும்.

63. கீழ்க்குலத்தானாயினுங் கற்றவன்மேற்குலத்தான்.

ஒருவன் கீழ்க்குலத்தில் தோன்றியவனாயினும், அவன் கல்வியறிவு உடையவனாயின், மேற்குலத்தவனாவன். இக்கருத்தைப்பற்றியே திருவள்ளுவநாயனார் "மேற்பிறந்தாராயினுங்கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங், கற்றாரனைத்திலர்பாடு" என்றும், நன்னெ

றிநூலாசிரியர், "ஆக்குமறிவானலதுபிறப்பினுன், மீக்கொளுயர் விழிவுவேண்டற்க—நீக்கு, பவராரவின்பருமணிகண்டென்று ங், கவரார்கடலின்கடு." என்றுங் கூறினார்கள்.

64. குசவனுக்குஆறுமாதம் தடிகாரனுக்குஅரைநாழி.

குசவன் ஆறுமாதகாலஞ் செலவிட்டு வனைந்த மட்பாண்டங்களை, தடிகாரன் அரைநாழிகையில் சுலபமாய் நாசஞ்செய்துவிடல் கூடும்.

அதுபோல, எக்காரியங்களையும் புதிதாய் உண்டாக்குதல் காலவியயமுங் கஷ்டமுமாகும். அவைகளை அழித்தலோ அல்லது கெடுத்தலோ அற்பநேரவேலையாகும்.

ஒருவன்ஒருநூலியற்றுதல் அருமையும்மனோசிரமமுமான வேலையாகும். குற்றமேதெரிவார் அதில் குறைகூறுதலோ இலகுவான வேலையாகும். இவைபோன்ற பிறவற்றையும் ஊகித்தறிக.

65. குடல்கூழுக்கழுகிறதாம் கோண்டைபூவுக்கழுகிறதாம்.

ஒருவன் வயிற்றுப்பசிக்கே உணவில்லாமல் திண்டாடும்போது, இடம்பம் வேடிக்கை முதலியவற்றை விரும்புதல் மடமையும், நாச ஏதுவுமாகும். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் தற்கால நிலைமைக்கியையவே ஊண் உடை நடை முதலியவற்றை விரும்பல்வேண்டும். இவ்விதமின்றி, புலியைப் பார்த்துப் பூனை சூடிட்டுக்கொண்டதுபோல செல்வரைப்பார்த்து வறியவரும் நடக்கத்துணிதல் கேட்டிற்கே காரணமாகும்.

செல்வரைப்போன்றிருக்க விரும்பும் வறியவர், தாமும் தமது விடாமுயற்சியினுல் தர்மவழியைநாடிப் பொருளைத் தேடியபின், அவ்விதநடையை அநுசரிக்கலாம்.

66 குடிக்கிறமுலையுஞ்சரி பிடிக்கிறமுலையுஞ்சரி.

குழந்தைகள் பால் குடிக்கும்போது, சிலவேளைகளில் தாயின் ஸ்தனத்தை ஆசையுடன் அளைகின்றன. கணவனும் சர

சமாய்க் கூடிக்களிக்கும் வேளையில் மனைவியிடத்தில் அவ்வி தசெயலைப் புரிகின்றான். ஸ்தூலநோக்கில், இருவரும் ஓரேவித செயலைப் புரிவதாய்த் தோன்றினும், சூக்குமமாய் நோக்குவதாயின், குழந்தை ஒருவிதஎண்ணமும் கணவன் வேறொருஎண்ணமுங்கொண்டவரென்பது புலப்படும். எனவே, பிடிக்கிற முலையுங் குடிக்கிறமுலையும் ஒன்றாகவேயிருந்தும், அதனால் நிகழும் மனோவிருத்திகள் வேறுபடுகின்றன.

அதுபோல, பலரால் செய்யப்படும் ஓரேவிதசெயல்கள் ஸ்தூலமாய் நோக்கும்போது ஒன்றற்கொன்று வித்தியாசமற்றனவாயும், சூக்குமமாய் ஆராயும்போது செய்பவரின் எண்ணத்திற்கிணைய வேறுபாடுடையனவாயுமிருக்கும் என்பதுண்மையாம்.

உதாரணமாக: ஞானிகள் சிலபோது மத்தர் பேயரொடு பாலர் தன்மை மருவிநிற்கின்றனர். உண்மையான பேயர் பைத்தியகாரரும் அவ்விததன்மையுடையோராயிருக்கின்றனர். ஆயினும், இவ்விருபாற்பட்டோரது மனோபாவங்களுக்கும் வெகுதூரவித்தியாசமுண்டு.

யுத்தகளத்தில் போர்வீரனும் கொலைபுரிகின்றான். பகைகொண்ட சதிகாரனும் கொலைபுரிகின்றான். ஆயினும் இவ்விருவரது மனோநோக்கங்களும் வேறுபாடுடையனவே.

லௌகிகத்தவன் மாதர்போகத்தழுந்துகின்றான். மனத்தகத்தழுக்கறுத்த மௌனஞானயோகியும் முலைத்தடத்தழுந்தலுண்டு. ஆயினும் இவ்விருவரது மனோபாவங்களும் அடையும் பலன்களும் வேறுபாடுடையனவே. இவ்வாறே ஏனையவற்றையும் ஊகித்தறிக.

67. குணம்பெரிதேயன்றிக் குலம்பெரிதல்ல.

எவரும் குணத்தினாற் பெரியவராவரேயன்றி, குலத்தினாற் பெரியவராகார்.

தாமரை பொன் முத்துச் சவரங்கோரோசனை முதலியன அசங்கிய இடங்களிலிருந்து உண்டாகின்றன. அக்காரணம் பற்றி, அவைகள் தமக்குரிய மதிப்பில் குறைவுபடுவன அல்ல.

ஆதலால், நல்லோர் எங்கே பிறந்தாலும் தமக்குரிய பெருமையில் குறைவுபடார்.

68. குரங்கின்கைப்பூமாலைபோல.

குரங்கின் கையில் பூமாலை கிட்டுமாயின், அது அதனருமையையுணராமல் சிதைத்தெறியும்.

அதுபோல, தக்காரல்லாரிடத்தில் கிட்டும் அரிய பொருள்கள் தம்பெருமை குன்றிப் பங்கமெய்தும்.

69. குரங்குக்குப்புத்திசொல்லித் தூக்கணாங்குருவிகூண்டுஇழந்தது.

இது ஓர் கற்பனைக் கதையைப்பற்றிய பழமொழி. அதன் சாராம்சமாவது:—ஓர் குரங்கு கடுமழையில் நனைந்து வருந்திக்கொண்டிருந்தபோது, அதன் சமீபத்தில் தன் கூண்டில் சௌகரியமாய் வசித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு தூக்கணாங்குருவியானது அக்குரங்குக்காகப் பரிதாபமுற்று, அதை நோக்கி "நீயேன் இங்ஙனம் வருந்துகின்றாய்? என்னைப்போல நீயும் ஒருகூண்டு செய்து அதில் சுகமாய் வசித்தலாகாதா?" என்று புத்தி கூறிற்று. அதைக்கேட்ட குரங்கு "நீயா எனக்குப் புத்திசொல்லுகிறது?" என்று கோபங்கொண்டு அத்தூக்கணாங்குருவியின் கூண்டைப் சிதைத்து எறிந்துவிட்டது.

இவ்விதமே, மனிதரிலுஞ் சிலர், அறிவாளிகள் புத்தி கூறினால் "இவரா எனக்குப் புத்திபோதிப்பவர்?" என்று கோபங்கொள்கிறார்கள்.

70. குருக்கள்நின்றுகொண்டுபெய்தால் சீஷன்ஓடிக்கொண்டுபெய்வான்.

குரு தவருன ஒழுக்கமுடையனுயின், சீஷன் அவனிலும் அதிக தவருன ஒழுக்கமுடையனுயிருப்பான் என்பது இதன் தாற்பரியம்.

குருவின் ஒழுக்கத்தை உதாரணமாகக்கொண்டே சிஷனும் ஒழுகுவான். அறிவு ஒழுக்கங்களில் சிறந்திருக்கவேண்டியவரான குருவே ஒன்றைக் குற்றம்பொருந்தச் செய்யும்போது சிஷன் அதனையே அதிககுற்றம் பொருந்தச் செய்தற்குந் துணிதல் இயல்பேயாம்.

இவ்வுலகில் பெரும்பாலும் குற்றம்பெருகிவருதற்குக் காரணம் மேற்பதவிகளிலுள்ளோரும் பெரியவர்களும் தவறியொழுகுதலைக்கண்டு, சிறியோரும் "பெரியவர்களே அவ்விதம் நடந்திருக்கும்போது நாம் அவ்வாறுசெய்தல் பிரமாதமாகுமா?" என்று எண்ணி நடத்தலேயாம். இக்கருத்துப்பற்றியே, திருவள்ளுவநாயனுரும் "மனந்தூய்மை செய்வினைதூய்மையிரண்டும், இனந்தூய்மை தூவாவரும்" என்றருளினுர்.

71. குலத்தளவேயாகுங்குணம்.

ஒருவன் தான்பிறந்த குலத்திலுள்ளவர்களின் குணப்பாங்குகளுக்கேற்கவே தனது குணமும் அமையப்பெறுவான் என்பது இதன் தாற்பரியம்.

ஈண்டுக் கூறியகுணம், ஒருவனுக்கு ஈஸ்வரன் மாதாவின் கருப்பையிலேயே வர்ணவிபாகம்பற்றி அமைக்கும் ஜன்னியகுணம் அன்று. மற்றென்னெனில், சகவாசசம்பந்தத்தால் பழக்கவாசனையாக உண்டாகுங் குணமேயாம்.

சிறுவர்கள், பெரியோரது செயல்களையும் பாங்குகளையும் பார்த்து அவ்விதமாகவே, தாமும் ஒழுகுதல் இயல்பு.

திருஷ்டாந்தமாக: சிறுவர்கள் விளையாடும்போதும், தம் பிதா மாதா முதலிய சுற்றத்தவரின் தொழில் பாங்குகளையே, அவ்விளையாட்டிலும் அமைத்து விளையாடுகின்றுர்கள். இவ்வி

தமே, ஒவ்வொரு விஷயங்களினும், அவர்கள், தாம் பிறந்த குலத்தினரின் பாங்குகளையே பின்பற்றியொழுகி வளருகின்றார்கள்.

நற்குண நல்லொழுக்கங்களுடைய குடும்பத்தில் பிறந்தவன் தனது இளம்பிராயத்தில், தன்னைச் சுற்றியுள்ளோரது குணசெயற் பாங்குகளையே பின்பற்றுகின்றார்கள். ஆகவே, அவன் நல்லவனுகின்றான். இவ்வாறே, தீயகுடும்பத்திற் பிறந்தவன் தீயவனுகின்றான். ஆயினும், இது பொதுவிதிதான். ஏனெனில் மிக அரிதாய் ஜன்னியகுணம் முதலிய வேறுசில காரணங்களின் வலிமையினல், தீயகுடும்பத்தில் வளர்ந்தே நல்லவனுகுதலும் நற்குடும்பத்தில் வளர்ந்தே தீயவனுகுதலும் உண்டாதலினென்க. ஆனல், பெரும்பாலும், சகவாசசம்பந்தமாகவே குணமும் பழக்கமும் அமையும். இக்காரணம்பற்றியே "குலத்தளவேயாகுங்குணம்" எனப்பட்டது.

ஆனல், சிலர் கருதுவதுபோல, அவ்வவ்வருணத்துக்குரிய குணம், அவ்வவ்வருணத்திற் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் உண்டாகும் என்று கொள்ளல் தவறாகும்.

மேற்சொல்லிய கருத்துக்களையுள்ளிட்டே திருவள்ளுவநாயனார்,

"மனந்தூய்மைசெய்வினை தூய்மையிரண்டும்
இனந்தூய்மைதூவாவரும்"

என்றும்,

"நிலத்தியல்பால்நீர் திரிந்தற்றாகுமாந்தர்க்
கினத்தியல்பதாகுமறிவு."

என்றும்,

"மனத்துளதுபோலக்காட்டியொருவற்
கினத்துளதாகுமறிவு"

என்றும்,

ஔவையார்,

"நீரளவேயாகுமாம்நீராம்பலுன்கற்ற
நூலளவேயாகுமாம்நுண்ணறிவு—மேலைத்

தவத்தளவேயாகுமாந்தான்பெற்றசெல்வம்
குலத்தளவேயாகுங்குணம்.
என்றும் கூறினார்கள்.

72. குலத்துக்கீனங்கோடரிக்காம்பு.

மரங்களை வெட்டுதற்குத் துணைக்கருவியாயுள்ளது கோடரியாகும். கோடரியின் இரும்பினாலான பாகம் மரங்களை வெட்டுதற்கு உபகரணமாயுள்ளது, கோடரியின் மரப்பிடியேயாம். அம்மரப்பிடியில்லாவிடின், கோடரி தனித்து மரங்களை வெட்டமாட்டாது. ஆகவே, கோடரியானது மரங்களை வெட்டுதற்கு அம்மரத்தினமாகிய கோடரிப்பிடி காரணமாகின்றது. இக்காரணம்பற்றியே "குலத்துக்கினம் கோடரிக்காம்பு" எனப்பட்டது.

அதுபோல, சிலர், அன்னியருடன் சேர்ந்துகொண்டு தாம்பிறந்த குடும்பத்திலுள்ளவர்களுக்கே கஷ்டநஷ்டங்களையுண்டுபண்ணுகின்றார்கள். சிலர் அன்னியதேசத்தினருடன் சேர்ந்துகொண்டு, தமது தேசத்திற்கே துரோகிகளாகின்றார்கள். இன்னோரன்னர் இப்பழமொழிக்கிலக்கியமாவர்.

73. கெடுகாலத்திற்குக் கெட்டோர்புத்தியைக்கேட்பார்.

ஒருவன் தனக்குக் கெடுகாலம் வரும்போது நல்லோரது புத்தியை அங்கீகரியாமல் கெட்டோரது புத்தியையே தனக்கு ஏற்றது என்று கைக்கொண்டு ஒழுகுவான் என்பது இதன் தாற்பரியம்.

கெட்டவர்கள் அறிவுடையவராயிருப்பினும், மூக்கறையன்கதைபோல், தம்மைப்போலவே அயலாருங் கெடவேண்டுமென்று கருதி வாக்குச்சாதுரியமாயும் வசீகரமாயும் தகாப்புத்திகள் போதித்துக் கெடுக்க முயலுவார்கள்.

ஆதலால் சீவகாருண்ணியமும் நல்லறிவுமுடையோரது புத்தியையே கேட்டல்வேண்டும்.

74. கேட்டவையெல்லாம்நம்பாதே
நம்பினதெல்லாஞ்சொல்லாதே.

ஊரிலே சனங்கள் சொல்லுபவைகளெல்லாவற்றையும் நம்பலாகாது. ஆராய்ந்து நம்பினவைகளெல்லாவற்றையும் பிறர்க்குச் சொல்லலாகாது என்பது இதன் தாற்பரியம்.

ஊரவர்கள்சிலர் பொறாமை கோபம் ஆராய்வின்மை முதலிய காரணங்களால், கோள் குண்டணி அவதூறு முதலியன சொல்லித் திரிவார்கள். பொய்கலந்த மெய்களும், மெய்கலந்த பொய்களுங் கூறி வஞ்சிப்பார்கள். ஆதலால், கேட்டவைகளெல்லாம் நம்பத்தக்கனவும் அல்ல. நம்பினவைகளெல்லாம் பிறர்க்குச் சொல்லத்தக்கனவும் அல்ல.

உண்மையென நம்பினதைக் கூறுதல் குற்றம் அன்றேயெனின், அற்றன்று. உண்மையாயினும் பிறரது குற்றங்களைக் கூறாதிருத்தலே மேன்மையாம். இதுபற்றியே நாயனாரும் "கொல்லாநலத்தது நோன்மைபிறர் தீமை, சொல்லாநலத்தது சால்பு" என்று கூறினர்.

75. கைக்குவாய்உபசாரமா.

வாய்க்கு உணவு எடுத்துக் கொடுப்பது கையேயாயினும், வாயானது உணவைப் புசியாவிடின் கையுஞ் சீவிக்க முடியாதாகையால், கைக்கு வாய் விசேஷ உபசாரஞ் செய்யவேண்டியதில்லை. சமட்டி ரூபமான தேகத்தின் க்ஷேமத்திற்கு வியட்டி ரூபமான அங்கங்களின் ஒற்றுமையான உத்தியோகங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். ஒரு அங்கம் தன்தொழிலில் தவறுமாயின், மற்றைய அங்கங்களுக்கும் கேடுண்டாகும்.

ஒரு அங்கத்திற்குப் போஷணை குறையவே மற்றைய அங்கங்களும் சோர்வடைகின்றன. ஒரு அங்கத்திலேறிய விஷம் மற்றைய அங்கங்களையும் தாவுகின்றது. ஆதலால், அங்கங்கள் ஒன்றற்கொன்று உதவியாயிருத்தலே தேகத்தின் க்ஷேமத்திற்குக் காரணமாகும்.

அதுபோல, ஒருகுடும்பத்தின் அங்கத்தவரும், தத்தம்கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, மற்றைய அங்கத்தவரிடத்திருந்து விசேஷ உபசாரங்களை வரம்புகடந்து அவாவுதல் தகாது.

சமட்டிசேவைக்குழைக்கும் பொதுமனிதரும், தாமாகவே பொதுச்சனங்களிடத்தில் விசேஷ உபசாரங்களை எதிர்பார்த்தல் மேன்மை அன்று. இவ்வாறே பிறவிஷயங்களிலும் பொருத்திக் காண்க.

76. கைப்பொருள்தன்னிலும் மெய்ப்பொருள்கல்வி.

ஒருவனுக்குக் கையிலிருக்குஞ் செல்வத்தினும், சித்தத்திலிருக்குஞ் செல்வமாகிய கல்விப்பொருளே நிலையான மெய்ப்பொருளாம்.

செல்வப்பொருள் எடுக்க எடுக்கக் குறையும் இயல்பினது. கல்விப்பொருளோ எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளரும் இயல்பினது.

செல்வப்பொருள் சோதரர் சுற்றத்தவர் பகைவர் கள்ளர் முதலியவர்களால் அபகரிக்கப்படக்கூடியது. கல்விப் பொருளோ பிறரால் எவ்வாற்றானும் அபகரிக்கப்படக்கூடாதது.

செல்வப்பொருள் தீ நீர் முதலியவற்றால் அழியும் இயல்பினது. கல்விப்பொருளோ அவ்வாறழியாத இயல்பினது.

ஆதலால், "பிச்சைபுகினுங் கற்கைநன்றே" பின்வரும் பாக்கள் கல்வியின் அருமையை விளக்குகின்றன.

ஆற்றவுங்கற்றாரறிவுடையாரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ்செல்லாதநாடில்லை—அந்நாடு
வேற்றுநாடாகாதமவேயாமாயினால்
ஆற்றுணாவேண்டுவதில்.

கேடில்விழுச்செல்வங்கல்வியொருவற்கு
மாடல்லமற்றையவை.

77. கையிற்பிடிப்பதுஜபமாலைகக்கத்திலிடுக்குவதுகன்னக்கோல்

சிலர் பகிரங்கத்தில் கர்மாநுஷ்டானம் தெய்வவணக்கம் முதலியன செய்துகொண்டு சாதுக்கள்போல நடிப்பார்கள். அக்

தாங்கத்தில் பொய் களவு புரட்டுருட்டு பொறாமை கோள் நம்பிக்கைத்துரோகம் முதலியனவுடையராயிருப்பார்கள். இன்னோர் சாதுக்கள்போல வெளிவேஷம் பூணுவதெல்லாம் தமது கபடவேடத்திற்கும் தந்தாங்களுக்கும் தடுமாறுவோரை ஏமாற்றுவதற்காகவேயாம். தருணம் வாய்க்கின் எவ்வித கொடிய செயல்களையுஞ் செய்யப் பின்னிடார்கள்.

78. கொக்கின்தலையில்வெண்ணெயைவைத்து அதுஉருகிக்கண்ணில்விழும்போதுபிடித்துக் கொள்ளலாமென்பதுபோல.

கொக்கின் தலையில் வெண்ணெயைவைத்து அது உருகிக் கண்ணில் விழும்போது பிடித்துக்கொள்ளலாமென்று எண்ணுவதுண்டெனின், "கொக்கின் தலையில் வெண்ணெயை வைப்பதெவ்வாறு? ஒருபோது அவ்விதம் வைத்தாலும் கொக்குப் பறந்துசெல்லாதிருக்குமா? வெண்ணெயை வைத்து விணக்கெடும் நேரத்திலேயே கொக்கின் கழுத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளலாமே!" என்ற வினாக்கள் நிகழுகின்றன. ஆதலால் இவ்வாறான எண்ணம் மடமைகளெவற்றிலும்முதற்றரமான மடமையாகும்.

அதுபோல, சுலபமான வேறுவழிகளை நாடாமல், அசாத்தியமான வழிகளைச் சாத்தியமான வழிகளென்று எண்ணி, எவ்விஷயத்திலேனும் பிரவிர்த்திப்போர் இப்பழமொழிக்கு இலக்கியமாவர்.

79. கொடுங்கோலரசு நெடுங்காலம்நில்லாது.

பிரசைகளை வருத்தி ஆளுகின்ற இராச்சியம் நெடுங்காலம் நில்லாது. எனெனில், கொடுமையாய் ஆளப்படுகின்ற பிரசைகள் அவ்விராச்சியத்தில் வெறுப்படைந்து, இராசவிசுவாசமற்றவராயும் இராசத்துரோகிகளாயும் மாறிவிடுவதால், அவர்கள் காலாந்தரத்தில் தாமே அவ்விராச்சியத்தை மாற்றி அமைத்தும்விடுவார்கள். அல்லது வேற்றரசர் படையெடுப்பில் அன்னியருடன் சார்ந்துநின்று, அக்கொடுங்கோலரசை அழிப்பார்கள். எனவே கொடுங்கோலரசு நெடுங்காலம்நில்லாது. இக்கரு

த்துப்பற்றியே திருவள்ளுவநாயனர் "வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன், கோலதூஉங்கோடாதெனின்" என்று கூறினர்.

80. கொடுங்கோன்மன்னர்வாழுநாட்டிற்
கடும்புலிவாழுங்காடுநன்றே.

கொடுங்கோலரசன் ஆளுகின்ற தேசத்தில் வாழ்தலினும் கொடிய புலிகள் வாழுகின்ற காட்டில் வசித்தலே நன்றாகும்.

ஏனெனில், கொடிய இராச்சியத்தில் வாழ்வோரது சொத்துக்களும் சுதந்தரங்களும் நாள்விகிதமாய் அல்லது சடுதியில் பங்கமுறுதல் திண்ணமாகும்.

இராசாங்க சுதந்தரங்களை லௌகிக க்ஷேமத்திற்கும், லௌகிகக்ஷேமமே பாரமார்த்திக க்ஷேமத்திற்கும் மூலாதாரமாயிருத்தலால், கொடுங்கோலரசின்கீழ் வாழ்வோர் இகபரசுகங்களை இழக்க நேரிடும்.

இக்கருத்துப்பற்றியே திருவள்ளுவநாயனர் "அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது மன்னவன் கோல்" என்றும், "இன்மையினின்னாதுடைமை முறைசெய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப்படின்" என்றுங் கூறினர்.

81. கோட்டிக்கிழங்கு பறிக்கப்போனல் கோபித்துக்கோள்வார்
பண்டாரம் அவித்துரித்துமுன்னேவைத்தால்
அமுதுகோள்வார்பண்டாரம்.

ஒருவன் தனக்குத் தேவையான பொருளொன்றைப் பெறவிரும்பி மன்றாடிக் கேட்கினும், சிலர் இசையாமல் கோபமுங் கொள்வார்கள். ஆனல், அதேபொருளை அவருக்கு உபகாரமாய் ஈயின், மானமின்றிச் சந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்துக்கொள்வார்கள் என்பதை இப்பழமொழி புணர்த்துகின்றது.

82. சகதியில்கல்லைவிட்டடெறிந்தால்
தன்துணியென்றும்அயலார்துணியென்றும்பாராது.

ஒருவன் சேற்றில் கல்லெறிந்தால், அதினின்று தெறிக்குஞ் சேறு, எறிந்தவனென்றும், எறியாதவனென்றும் பேதமின்றிச் சூழநிற்போர் யாவர்மீதும் படும்.

அதுபோல், ஒருசெயலைச் செய்யுமிடத்து, அதனுலுண்டாகும் தீங்கு, செய்தவனென்றுஞ் செய்யாதவனென்றும் பேதமின்றி யாவருக்குமே சமமாய்த் தீங்குவிளைக்குமாயின், அவ்வித செயல்களைச் செய்தல் ஆகாது.

83. சத்தியவாசகன் சமஸ்தசற்குணன்.

ஒருவன் உண்மைபேசுவோனுயிருப்பானுயின், அவன் சகலவித சற்குணமும் உடையனுகவேயிருப்பான். ஏனெனில், உண்மை பேசுவோர் தம்மனச்சாட்சிக்கு மாருன செயல்களைச் செய்யவேமாட்டார். தாமே கஷ்டத்திற்குள்ளாயினும், தருமநெறியினின்றும் வழுவார். அவர்களிடத்தில் சீவகாருண்ணியம் பொறுமை கபடமின்மை பரோபகாரம் முதலிய சற்குணங்கள் மேலிட்டிருக்கும். சத்தியம் பேணுவோராலேயே இவ்வுலகத்தில் சனுதன தருமங்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்றன.

ஒருவனது ஊர்த்துவகதியும் அதோகதியும் மனத்தூய்மையைக் கொண்டே நிச்சயிக்கப்படுவதால், அம்மனத்தூய்மைக்கு முக்கியகாரணமாகிய வாய்மையையுடையவன், மோட்சசோபானங்களின மேற்படியிலேயிருப்பவனுமாவன். எனவே சமஸ்தசற்குணமும் உடையவனுவன்.

ஒருவன் பிற ஒழுக்கங்களில் சிறந்தவனுயிருப்பினும், வாய்மையென்னும் மனத்தூய்மையில்லாதவனுயின் அவன் பிரமசாக்ஷாத்காரம் பெறுதற்கு அருகனல்லன்.

மேற்சொல்லிய கருத்துக்களையுள்ளிட்டே திருவள்ளுவநாயனுர் "பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றின அறம்பிற, செய்யாமைசெய்யாமைநன்று" எனவும், ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள், "பொய்வளருநெஞ்சினர்கள் காணுதகாட்சியே பொய்யிலாமெய்யரறிவில், போதபரிபூரண அகண்டிதாகாரமாய்ப் போக்குவரவற்றபொருளே......" என்றுங் கூறியருளினுர்கள்.